

vergadering **C13**
zittingsjaar 2021-2022

Woordelijk Verslag

Commissievergadering

Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand en
Dierenwelzijn

van 6 oktober 2021

(Een aantal sprekers namen mogelijk deel via videoconferentie.)

**Vlaams
Parlement**

INHOUD

VRAAG OM UITLEG van Jan Laeremans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het plan van minister Gatz om het Brusselse onderwijs in te zetten in de coronavaccinatiestrategie – 4352 (2020-2021)	3
VRAAG OM UITLEG van Stijn Bex aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de evaluatie van de eerste zomer van het openluchtwembad Flow in Brussel – 4364 (2020-2021)	7
VRAAG OM UITLEG van Jan Laeremans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de lage coronavaccinatiegraad in Brussel – 4517 (2020-2021)	14
VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de Vlaamse betrokkenheid bij de Brusselse corona-aanpak – 10 (2021-2022)	19
VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de Trefdag Brussel – 4576 (2020-2021)	24
VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de tweede Brusselse Dag van de Meertaligheid – 12 (2021-2022)	28

VRAAG OM UITLEG van Jan Laeremans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over het plan van minister Gatz om het Brusselse onderwijs in te zetten in de coronavaccinatiestrategie – 4352 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Minister, ik geef toe dat mijn vraag wat gedateerd is. Ik heb ze ingediend op 3 september en ondertussen is er van alles veranderd. Er zijn hierover ook al andere vragen gepasseerd, bijvoorbeeld in de commissie Onderwijs.

Op 27 augustus maakte minister Gatz, bevoegd voor het Brusselse Nederlandstalig onderwijs in de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), een plan bekend om via de secundaire scholen de vaccinatiegraad te verhogen. In een eerste fase werd zeggezegd ingezet op informeren, daarna was het de bedoeling dat zoveel mogelijk leerlingen vanaf 12 jaar en hun ouders ook via de scholen gevaccineerd zouden worden.

De vaccinatie zelf wordt georganiseerd naargelang de mogelijkheden van de school. Scholen die dicht bij een Brussels vaccinatiecentrum liggen, zullen leerlingen en ouders begeleiden om hen daar een eerste en tweede prik te laten krijgen. In andere scholen, verder van de vaccinatiecentra, wordt een vaccinatieteam ter plaatse ingezet en zal dus een groot deel van de leerlingen effectief op de klasvloer gevaccineerd moeten worden. Minister Gatz verklaarde hierbij te mikken op het prikken van zo'n 50.000 tot 60.000 extra kinderen. Het kan ook zijn dat het over 50.000 tot 60.000 extra prikken gaat, dan gaat het natuurlijk maar over de helft van de kinderen. Dat was me niet helemaal duidelijk.

Minister, ik heb hierover de volgende vragen.

In hoeverre was u en uw kabinet betrokken door minister Gatz en de collegeleden van de VGC bij de ontwikkeling van dit plan? Heeft dit plan ook het fiat gekregen van u en uw departement? In juli verklaarde de Vlaamse Regering bij monde van minister Beke en minister Weyts nog geen voorstander te zijn van het toedienen van coronavaccins op school. Blijkbaar is er dus een omslag gebeurd bij de Vlaamse Regering. Was daar al sprake van toen minister Gatz dit plan ontwikkelde of bent u wat in snelheid genomen door hem?

Kunt u wat meer inzicht verlenen in hoe die sensibilisering en informatieverstrekking in deze campagne concreet gebeurt? Is dat bijvoorbeeld puur schriftelijk, geeft men een brief mee voor de ouders, geeft men op school presentaties of worden leerlingen en hun ouders persoonlijk aangesproken?

Twijfelende personen toch doen beslissen om zich te laten vaccineren, doet men volgens ons het best met correcte en zo volledig mogelijke informatie over de werking en de effecten van het vaccin. Worden alle mogelijke bijwerkingen van het vaccin voldoende vermeld in de communicatie van de scholen naar de leerlingen en hun ouders? Hebben de Vlaamse Regering en de VGC daar zicht op? Minister Weyts zei al dat hij daar geen controle op uitvoerde. Ik neem dus aan dat dat hier ook niet zo is. Misschien kunt u dat bevestigen.

In welke taal gebeurt de informatieverstrekking en sensibilisering in deze campagne? Volgens de taalwetgeving moet dat uiteraard in het Nederlands gebeuren, maar we zagen eerder in deze crisis al dat de wettelijke bepalingen ter zake minder nauw worden genomen omwille van een groter potentieel bereik van de 'moeilijk

bereikbare doelgroepen'. Maar het kan toch niet de bedoeling zijn dat Nederlandstalige scholen brieven en andere communicatie in andere talen versturen of sensibiliseringsacties in andere talen houden?

Zo'n campagne zal natuurlijk ook een kostenplaatje hebben. Hebt u een idee van de orde grootte van het gespendeerde bedrag? Wordt dit exclusief door Brussel gefinancierd of komt Vlaanderen daar ook voor een deel rechtstreeks of onrechtstreeks in tussen?

In hoeverre acht u het doel van minister Gatz om met dit initiatief zo'n 50.000 tot 60.000 extra prikken te geven – het zal waarschijnlijk voor de helft van dat aantal om kinderen gaan – realistisch? Zien we ondertussen al effecten van deze campagne in Brussel of lijkt ze voorlopig niet veel zoden aan de dijk te brengen?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u wel, collega Laeremans, voor de vraag. Het is nog steeds alle hens aan dek in Brussel. In die zin vind ik elk initiatief dat de vaccinatiegraad in Brussel kan opkrikken, positief. Ik stel ook vast dat er vandaag verschillende vragen zijn over de vaccinatiestrategie: uw vraag hier over het onderwijs, uw andere vraag over de lage coronavaccinatiegraad in Brussel en de vraag van collega Vanlouwe over de Vlaamse betrokkenheid bij de Brusselse corona-aanpak. Het toont een grote en terechte bezorgdheid over de vaccinatiegraad in onze hoofdstad.

Het staat de VGC als lokaal bestuur vrij om een campagne te starten in Nederlandstalige scholen in Brussel. Ik denk dat het een goede zaak is dat zoiets gebeurt. De VGC hoeft daarvoor geen toestemming te vragen aan de Vlaamse Gemeenschap. Dat is ook niet het geval in andere Vlaamse steden en gemeenten in het Vlaamse Gewest.

Waar het in het begin van de campagne de bedoeling was om welbepaalde doelgroepen te bereiken, bijvoorbeeld in samenwerking met de lokale dienstencentra, richt de VGC zich nu ook op jongere doelgroepen. In die context richt de VGC zich nu sterk op scholen. Daarvoor werkt de VGC samen met de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) en de Vlaamse zorgraad BruZEL.

U hebt ook verwezen naar de zogenaamde Operatie Prik, waarbij de scholen en vaccinatiecentra in Vlaanderen de handen in elkaar slaan met steun van de betrokken ministers, collega's Beke en Weyts. De aanpak van de VGC ligt dan ook in lijn met die van Vlaanderen vandaag.

U hebt heel concrete vragen gesteld over de campagne die het best worden gesteld aan de VGC en aan collegelid Sven Gatz. Maar ik kan wel verwijzen naar het verslag van de vergadering van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie van woensdag 22 september laatstleden, waar deze vragen in detail behandeld zijn. Maar ik denk dat het niet aan mij is om de campagne van de VGC toe te lichten. Sven Gatz heeft dat in die commissiezitting ook gedaan.

Wat de gebruikte talen betreft, is het zo dat de Vlaamse overheid de basisinformatie over corona uiteraard steeds in het Nederlands ter beschikking stelt, maar dat ook doet in verschillende andere talen en ook in Vlaamse gebarentaal. Ik ga ervan uit dat de VGC dat ook doet.

Wat de kostenverdeling van de scholenvaccinatiecampagne betreft, voorziet de GGC in de vaccibus en worden de vaccins gezet door het vaccinatieteam van BruZEL. De levering van de vaccins verloopt via de apothekers. De VGC ondersteunt onze scholen in alle logistieke aspecten zodat zij zich kunnen concentreren

op de sensibilisering van de leerlingen. Mogelijke bijkomende kosten in het kader van de scholencampagne worden vergoed door de VGC.

Het Nederlandstalig secundair onderwijs in Brussel telt ruim 15.000 leerlingen. Naar wat ik begreep is het de ambitie van minister Gatz om in deze eerste ronde 10 procent van de leerlingen bijkomend te vaccineren – dat gaat dus over 1500 leerlingen, geen 50.000 waarvan melding werd gemaakt – bovenop de 30 procent die al globaal is gevaccineerd.

De campagne is nog niet zo lang van start. Het is nog te vroeg om daarvan nu al een evaluatie te maken. Het spreekt voor zich dat we allemaal samen moeten werken aan een sterkere vaccinatiegraad in Brussel. De hoofdverantwoordelijkheid ligt daar bij de GGC. Maar alle initiatieven die daar vanuit Vlaanderen of vanuit de VGC worden genomen, kan ik alleen maar toejuichen.

Ik wil met de motivatie van het BruZEL-team, dat ik vorige week ook heb ontmoet, en met de motivatie van de scholen een positieve sfeer rond deze scholenvaccinatiecampagne houden, waarbij de Vlaamse Gemeenschap samenwerkt met de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Dank u voor uw antwoord, minister. Het is natuurlijk een zaak die op het snijvlak ligt van verschillende bevoegdheden. Je hebt enerzijds Onderwijs, je hebt anderzijds Welzijn, je hebt anderzijds Brussel, en dan heb je nog de VGC. Het is dus een complex verhaal waar ik ook begrijp dat u niet alles in de hand hebt. U kunt het eerder een beetje vanop de zijlijn volgen, als ik het goed begrijp. Ik heb inderdaad gezien dat daar een vergadering van de VGC geweest is waar men nogal in detail heeft gediscussieerd.

De vraag is in hoeverre die campagne succesvol is. Hebt u daar zicht op? Is dat echt wel naar verwachting? Of blijft dat tot hiertoe onder de verwachtingen? Heeft men die verwachtingen al een beetje bijgesteld? Hebt u daar zicht op?

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Vandaag staan er liefst drie vragen op de agenda die verband houden met de vaccinatie in Brussel. Die vaccinatiegraad baart ons – net als collega Laeremans – grote zorgen. Die is veel te laag. De bijkomende prikken verlopen enorm traag. Zelfs met het toekomstige Covid Safe Ticket (CST), dat in Brussel, in tegenstelling tot in Vlaanderen, zal ingevoerd worden, is het alle hens aan dek.

Collegelid Gatz doet er in mijn ogen enorm veel aan om de mensen die gebruikmaken van het Vlaams-Brussels netwerk, zo veel mogelijk te sensibiliseren en ook om jongeren aan te spreken om zich te laten vaccineren. Scholen vormen in dezen een belangrijke locatie. Je kunt er veel mensen bereiken, ook degenen die tijdens de zomervakantie buiten schot zijn gebleven. Scholen zijn uiteraard in de eerste plaats een plek waar je nieuwe dingen moet leren, een plaats waar er onderwezen moet worden. Ik vind het dan ook buitengewoon jammer dat we in Brussel in dit stadium zitten. Het is eigenlijk noodzakelijk om mensen daar, via deze weg, aan te klampen om hen de meerwaarde van vaccinatie bij zichzelf – en bij uitbreiding bij de hele stedelijke gemeenschap – proberen te duiden. Maar het is zo, en dan moeten zij als verantwoordelijke overheid niet achterblijven. Ik ben ook blij met de positieve respons op dit idee bij onze Vlaamse scholen in Brussel. Dit toont de betrokkenheid van deze scholen bij de Brusselse realiteit aan.

Maar ook moet er mij hier iets van het hart, en mijn collega Vanlouwe vermeldt het straks ook in zijn vraag. De VGC en minister Gatz worden in dezen verre van

optimaal ondersteund in hun bijdrage aan het bestrijden van het coronavirus door de GGC, de bevoegde overheid in dezen. De bevoegde ministers, minister Elke Van den Brandt en minister Maron, treden bijzonder weifelend op, of ze zijn simpelweg afwezig. Wie tijdens de openingszitting van de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (RVG) goed heeft geluisterd naar collegelid Gatz, of misschien het verslag erop heeft nagelezen, kan niet anders dan vaststellen dat hij van mening is dat zijn inspanningen onvoldoende worden ondersteund, en dat hij eigenlijk in de kou blijft staan. En dat terwijl collegelid Van den Brandt, die in de RVG en in de GGC bevoegd is voor Welzijn en Gezondheid, erbij zat.

Collega's, ik kan simpelweg besluiten: we ondersteunen wat de VGC – en meer bepaald collegelid Sven Gatz – doet om de vaccinatieaanpak in Brussel verder vooruit te helpen. Jammer genoeg is het roeien met de beperkte riemen die men heeft, door die povere aanpak van de GGC in deze crisis.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Collega's, het is inderdaad alle hens aan dek om de vaccinatiegraad in Brussel verder op te krikken. Alle deelinspanningen zijn daarin belangrijk, denk ik, en moeten ondersteund worden. Alle overheden moeten maximaal doen wat zij kunnen op hun terrein om die vaccinatiegraad te verhogen. Dat is trouwens niet alleen in Brussel zo. Ook in andere grote steden in België, zoals bijvoorbeeld Antwerpen en Luik, is dat een probleem. Daarmee wil ik de problemen in Brussel niet verdonkeremanen, maar het is duidelijk dat het in een grootstedelijke context wat moeilijker gaat – en zeker in een context waar ook de Franstalige publieke opinie of media een belangrijke rol spelen. Dat mag ons niet tegenhouden om te doen wat nodig is. Ik zei het al: we moeten die vaccinatiegraad maximaal verhogen.

De minister heeft in zijn antwoord terecht verwezen naar de commissievergadering van de VGC-raad. Daar is een heel uitgebreid debat geweest. Ik denk dat de Vlaamse bevoegdheden in dezen vrij beperkt zijn, minister. U hebt dat ook aangegeven. Maar wat in het debat wel naar voren kwam – dat werd zowel vanuit de Open Vld-fractie als vanuit de N-VA-fractie aangehaald – is dat de centra voor leerlingenbegeleiding (CLB's) niet mochten meehelpen aan deze vaccinatiecampagne in de scholen. Dan vraag ik me af of we toch niet meer zouden kunnen doen. Zouden we het succes niet kunnen verhogen indien we de CLB's, een bevoegdheid van minister Weyts, toch zouden aanmanen om dit mee te ondersteunen?

Tot slot kom ik ook even terug – ik kan niet anders – op de opmerkingen die collega Tavernier gemaakt heeft over de commissievergadering in de VGC.

Het is zo dat dit een bevoegdheid betrof van minister Gatz. Dat is duidelijk: het gaat over de vaccinatiecampagne in het onderwijs. Maar collegevoorzitter Van den Brandt heeft er net uitdrukkelijk voor gekozen om bij die vraagstelling aanwezig te zijn en om ook samen input te leveren. Dat was heel duidelijk een gecoördineerd antwoord. Collegevoorzitter Van den Brandt is ook uitgebreid tussengekomen. Mevrouw Tavernier, ik stel dus vast dat de beweringen die u hierover doet gewoon leugenachtig zijn. Lees het verslag van de commissie. Minister Gatz heeft helemaal niet gezegd dat hij zich niet gesteund voelt door de GGC, integendeel. Hij heeft de goede samenwerking op Brussels niveau bevestigd. Er is ook uitdrukkelijk bevestigd dat er gesproken werd namens het hele College en dat het antwoord van de ministers nadrukkelijk gecoördineerd was.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Voorzitter, het is me al regelmatig opgevallen dat deze commissie vaak gebruikt wordt om een debat te voeren over het bestuur binnen het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest of het bestuur van de GGC. Nu vind ik het geen probleem dat er nu en dan eens een opmerking over gemaakt wordt – dat is ook

logisch – maar echte debatten over de werking van de GGC of over de prestaties van de GGC horen volgens mij thuis in de Raad en in het Brussels Parlement, niet hier. Daarom zal ik ook niet ingaan op de discussie die hier is ontstaan.

Collega Bex, ik kan mij zeker vinden in uw ingesteldheid tot samenwerking. Ik erken dat de hoofdstedelijke en de grootstedelijke problematiek anders is dan deze in een groot stuk van de rest van Vlaanderen. Maar ik heb, ter voorbereiding van deze commissiezitting, de cijfers nog eens nagekeken. Ik moet zeggen dat ik eigenlijk wel geschrokken ben. De algemene vaccinatiegraad bij de volwassen bevolking in Vlaanderen – de dubbele vaccinatie – bedraagt 92 procent. Dat weten we. Op dat vlak lopen we op kop in de wereld. In Brussel is dat slechts 65 procent. In Antwerpen is dat ondertussen bijna 82 procent. Men heeft in Antwerpen dus een enorme inhaalbeweging gemaakt. Dat toont toch aan dat je ook in een grootstedelijke context vooruitgang kunt boeken. In die zin ben ik er ook wel van overtuigd dat de GGC nog een aantal stapjes extra kan zetten of een aantal versnellingen hoger kan schakelen om ook die vaccinatiegraad in Brussel op te krikken.

Collega Laeremans, wat de rol van de VGC en Vlaanderen daarin betreft, peilde u naar een evaluatie van de campagne die door het VGC-college is opgestart. Het is moeilijk om die vandaag al te geven. De campagne ging nog niet lang geleden van start. Op 13 september is er in de eerste scholen geprikt. Simultaan is een sensibilisatiecampagne bezig. Cijfers over de impact hiervan leveren, zal niet evident zijn. We weten niets over de scholen die in groep naar een vaccinatiecentrum gaan, want dat kan natuurlijk ook. We zullen zeker iets weten over het aantal leerlingen dat we in een school prikken, zonder de vaccinatiegraad vooraf te kennen. Uit de cijfers die mij door de VGC ter beschikking werden gesteld, blijkt in elk geval dat ze hoogstwaarschijnlijk haar target van 10 procent zal halen. Dat ziet er dus beloftevol uit. De VGC speelt dus een positieve rol in die campagne. Ik denk dat ook de GGC daar nog extra stappen kan zetten.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Ik zal het niet lang maken maar wil nog een paar zaken zeggen. In elk geval werd in dat debat in de VGC door sommigen gepleit voor verplichte vaccinatie. Ik ben daar absoluut tegen. Wij vinden dat dat met overtuiging moet gebeuren en dat men mensen niet mag dwingen. Het is nergens verplicht. Het is een vrije keuze. Maar we begrijpen dat het natuurlijk een stuk beter mag dan het op dit ogenblik in Brussel is. U hebt de cijfers gegeven. Het zou nuttig zijn dat we op de voet opvolgen waar we staan, voor het onderwijs zelf. Voor ons mag het CLB zeker meehelpen, als die mensen dat zelf zien zitten en niet overstelpt raken door het werk.

Wat ik mis in dit geheel, is een bloedonderzoek van een aantal steekproeven, waardoor men kan zien in hoeverre leerlingen misschien zelf wel beschermd zijn tegen covid door het feit dat ze zelf ziek zijn geweest of hun ouders ziek zijn geweest, zonder een vaccinatieprik gekregen te hebben. Ik vind dat we die cijfers ook eens zouden moeten kunnen vastkrijgen. Ik weet niet of u enige invloed kunt hebben op het nemen van steekproeven.

In elk geval: zolang het cijfer zo laag blijft, is dat toch een belangrijk nadeel voor leerlingen en leerkrachten, want die moeten in Brussel met een mondkapje blijven rondlopen. We hopen dat dat zo snel mogelijk kan veranderen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Stijn Bex aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de evaluatie van de eerste zomer van het openluchtzwembad Flow in Brussel – 4364 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Voorzitter, minister, collega's, dit is onze eerste zitting van dit parlementaire werkjaar. Ik heb me deze zomer de bedenking gemaakt dat het toch tof zou zijn als we in de commissie Brussel ook eens op een positieve manier over Brussel kunnen spreken. Daarom, minister, wil ik u graag een vraag stellen over de eerste zomer van het openluchtzwembad Flow, dat op 1 juli de deuren opende in Anderlecht. Dat kwam er na jaren van ongeduldig wachten op een zwembad in de openlucht. Het was jaren geleden dat men in Brussel in de openlucht kon zwemmen. Het tijdelijke openluchtzwembad kwam er op initiatief van Pool is Cool, een schitterende organisatie die aan de slag is gegaan met het doel om in de openlucht te kunnen zwemmen. Ze hebben daarbij de hulp gekregen van de Vlaamse Gemeenschap, het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en de gemeente Anderlecht. Het tijdelijke zwembad ontving 119.000 euro subsidies van de Brusselse regering, 140.000 euro van de Vlaamse Regering en 100.000 euro van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Van 1 juli tot 31 augustus – dat waren niet de mooiste zomermaanden – konden zwimmers hier na reservering gratis terecht. Het is een tijdelijk project, maar de organisatoren van Pool is Cool gaven al aan dat ze dit project de komende jaren graag zouden herhalen en het liefst een permanent openluchtzwembad tot stand zouden kunnen brengen. Ik denk dat het nuttig is om vandaag, na die zomerperiode, eens te evalueren of samen met u te bekijken hoe u die eerste zomer van het Flow-zwembad evalueert.

Ik heb daarover een aantal feitelijke vragen.

Wat is het aantal zwimmers dat deze zomer het Flow-zwembad bezocht? In welke mate was het slechte weer een spelbreker? Hebt u zicht op leeftijd en woonplaats van de bezoekers?

Hoeveel culturele en sociale activiteiten, bijvoorbeeld een filmvoorstelling, werden georganiseerd op de site? Het is niet alleen de bedoeling dat daar gezwommen kan worden, het is echt de bedoeling om daar een plek van ontmoeting van te maken. Hebt u zicht op aantal, leeftijd en woonplaats van de deelnemers?

Het is zo dat Brussel vaak de media haalt wanneer er incidenten gebeuren. Ik heb dat niet gemerkt deze zomer. Vonden er incidenten of inbreuken op het reglement plaats in het zwembad in de periode van 1 juli tot 31 augustus?

Er was ook veel te doen over het organiseren van een zwemuurtje voor vrouwen. Hoe evalueert u dat?

Zijn er lessen te trekken over de toegankelijkheid van Flow voor personen met een beperking?

Naast deze feitelijke vragen, heb ik ook een belangrijke vraag aan u over de toekomst. Ik denk dat heel veel mensen die deze zomer gebruikgemaakt hebben van Flow, het jammer vonden dat er in de maanden juni en september, toen het vaak mooier weer was dan tijdens de vakantiemaanden, niet gezwommen kon worden. Ik vraag me dus af in welke mate u het mogelijk wilt maken om volgend jaar die openingsperiode te verlengen, want de infrastructuur is er nu toch. Ik denk ook dat de site een geweldig potentieel heeft om het hele jaar door een plek van ontmoeting te zijn. Er is nu ook een soort 'gemeenschap' rond dat zwembad gecreëerd. Dat is natuurlijk zeer fragiel, na die twee maanden. Als dat tien maanden stilligt, dan riskeert dat wat plat te vallen. In welke mate denkt u dat de site ook in die tussenmaanden gebruikt kan worden om activiteiten te organiseren? In welke mate zou u daaraan willen bijdragen vanuit de Vlaamse Gemeenschap?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u wel, collega Bex, voor de positieve insteek in deze commissie. Ik ben vooral echt tevreden dat er deze zomer voor de eerste keer in decennia weer in buitenlucht kon worden gezwommen in een openlucht-zwembad. Dat is zeer belangrijk.

Ik ben ook enkele keren langs geweest en heb met plezier kunnen vaststellen hoe de organisatie erin geslaagd is zowel buurtbewoners als Brusselaars en hun vrienden op een professionele manier te betrekken bij dit project, zowel in als naast het zwembad. Het project kreeg veel aandacht en positieve waardering, ook in de rest van Vlaanderen.

Ik zal misschien eerst ingaan op uw eerder gedetailleerde vragen rond de cijfers. De organisatie schat het totaal aantal zwemmers op 11.000, ten opzichte van een totale maximumcapaciteit van 12.400, wanneer alles altijd opgevuld zou zijn. Het slechte weer was natuurlijk niet aangenaam, maar ook geen echte spelbreker. Er waren op elk moment zwemmers in het water, ook bij regen of op koudere dagen. Uiteraard verschilde de intensiteit. Zonnige dagen waren zeer druk, grijzere dagen eerder rustig. De organisatie hield geen gegevens bij over de woonplaats van de zwemmers. Uit gesprekken met bezoekers leidde ze wel af dat het publiek zeer gemengd was qua leeftijd, afkomst, woonplaats in Brussel, en culturele en sociale achtergrond.

Wat uw tweede vraag betreft: op 24 van de 62 dagen waarop het zwembad open was, vonden culturele activiteiten plaats. De toegang voor deze activiteiten was gratis en er was geen reservatie vereist. Dat verklaart ook waarom er geen precieze informatie is over woonplaats of achtergrond van de deelnemers. Flow heeft het precieze aantal deelnemers aan de activiteiten op dat vlak niet kunnen registreren. Wel kan ik meegeven dat de voorstellingen in het kader van het Kunstenfestivaldesarts, waar Vlaanderen ook mee ondersteuning aan geeft, volgeboekt waren: in totaal 400 bezoekers. Bijkomend werden geïnteresseerden die langs Flow passeerden ook binnengelaten. Voor de filmavonden raamt de organisatie ongeveer 300 bezoekers, waarbij de twee eerste avonden volzet waren. De andere waren minder bezocht door het onzekere weer. Maar u ziet dus dat ondanks de coronacontext alle activiteiten, niet alleen het zwemmen, maar ook de culturele en sociale activiteiten, zeer succesvol waren.

U stelde ook een vraag rond de incidenten. We hebben deze zomer jammer genoeg ook een aantal incidenten gekend in grote zwemgelegenheden in heel Vlaanderen. Ik kan u melden dat op de 62 openingsdagen van Flow geen noemenswaardige incidenten te melden waren. Er waren enkel wat kleine blessures en een aantal herinneringen aan het reglement. Voor de rest valt daar geen incident te melden.

U stelde ook een vraag rond het zwemuurtje voor vrouwen. Daar is ondertussen al veel inkt over gevloeid. Als u het mij vraagt is dat een achterhoedegevecht ten aanzien van een voor het overige zeer geslaagd project. Initiatiefnemer Pool is Cool vond het belangrijk om zo'n exclusief zwemuurtje te organiseren. Dat werd ook sterk gebruikt. Voor velen was het hoofdargument dat het op dat moment gewoon wat rustiger en kalmer was. Er zijn – u weet dat – heel wat voorbeelden, niet alleen in eigen land en in Vlaanderen, maar ook in het buitenland, waarbij de keuze wordt gemaakt om op die manier te werken. Het meest notoire voorbeeld is Londen, waar men al decennia afzonderlijke vijvers heeft. Ik herhaal daarbij mijn standpunt zoals ik dat in de plenaire vergadering van woensdag 7 juli uiteengezet heb. Ik vind het vooral zeer te betreuren dat Pool is Cool even in een negatief daglicht kwam te staan, terwijl het hier om een mooi initiatief gaat van geëngageerde Brusselaars die zich als collectief hebben verenigd en een bijzonder fijn gedragen maatschappelijk project realiseerden, en eigenlijk een taak hebben ingevuld die de verantwoordelijkheid is van de politiek. Op dat vlak denk ik dat wij als politiek daar ook geen lessen te leren hebben aan die organisatie.

De realiteit van Flow als tijdelijke constructie met verschillende niveaus en veel trappen maakte het project effectief moeilijk toegankelijk voor mensen met bepaalde beperkingen. Dit was jammer genoeg moeilijk te vermijden aangezien het gaat om een niet-ingegraven zwembad waarvoor altijd hoogteverschillen moeten worden overwonnen. Desondanks waren er mensen in een rolstoel of slechtzienden die met hulp van de organisatie veilig in en uit het water raakten. Naar de toekomst toe moet zeker onderzocht worden hoe de situatie binnen het kader van het haalbare voor mensen met een beperking kan verbeteren.

Tot slot kijken we even naar de toekomst. De organisatie overweegt om het zwemseizoen te verlengen, bijvoorbeeld van mei tot september. Uiteraard betekent dat dat langere openingstijden samengaan met hogere kosten voor het personeel. Hetzelfde geldt voor eventuele activiteiten in het tussenseizoen die investeringen vergen in aangepaste infrastructuur.

Het Flow-project zit in een impulstraject in de subsidielijn Polsslag Brussel. Naast een investering via het Brusselfonds in de infrastructuur, hebben we ook 40.000 euro vrijgemaakt voor de werking in en rond het zwembad. Ik ga ervan uit dat de organisatoren ook de komende twee jaar het dossier zullen indienen. In elk geval is er van mijn kant het engagement, wanneer het opnieuw gaat over sterke dossiers – waar ik van uitga –, dat we dit in totaal drie jaar zullen blijven doen. Dat is het engagement dat we vanuit de Vlaamse Gemeenschap willen opnemen. Ik hoop dat de andere subsidiërende overheden ons opnieuw zullen volgen.

Ook wat mensen met een beperking betreft, als men daar investeringen zou willen doen in infrastructuur, kunnen we zeker vanuit het Brusselfonds bekijken of we daar ook nog extra in kunnen investeren.

Maar ik kan besluiten, collega Bex, dat ik zeer tevreden ben over dit initiatief, dat dit wat mij betreft zeer goed is gelopen en dat ik ook uitkijk naar de komende jaren. Dit is inspirerend, zeker ook voor de Brusselse politiek. Dank u wel.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Ik wil u bedanken voor uw antwoord, minister, en zeker ook uw enthousiasme over het geleverde werk van die mensen op het terrein daar bijtreden.

Die cijfers zijn eigenlijk zeer sterk te noemen. Als je maximaal 12.400 zwemmers een plek kunt geven en je slaagt erin om in deze kwakkelzomer 11.000 mensen effectief naar je zwembad te lokken, bevestigt dat dat de vraag naar openlucht-zweminfrastructuur in Brussel enorm groot is en dat het zeker nodig is om hiermee voort te gaan. Ik steun u, minister, in uw oproep naar de andere betrokken bestuursniveaus om dat engagement voort te zetten.

Ik ben absoluut tevreden dat er zich geen noemenswaardige incidenten hebben voorgedaan. Dat is ook eens mooi om te kunnen zeggen. Het haalt dan geen voorpagina's, maar het is wel belangrijk om te zeggen dat dat ook in Brussel perfect kan. Sommigen zal dat misschien een beetje verrassen.

Wat de inspanningen voor toegankelijkheid betreft: dat moeten we inderdaad bekijken, zoals u zegt, binnen de grenzen van het mogelijke. Het is natuurlijk nog altijd een tijdelijke constructie. Maar wat we kunnen doen om de toegang te vergroten, dat moeten we inderdaad doen.

Concluderend, voorzitter: ik ben zeer blij met dit initiatief, ook zeer blij met het engagement van de minister om dat initiatief voort te zetten en ik deel zijn oproep naar de andere bestuursniveaus om ervoor te zorgen dat dat zwembad volgend

jaar effectief vijf maanden geopend kan zijn. Ik denk dat de bezoekerscijfers aantonen dat de kandidaat-zwemmers alleszins klaarstaan.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Ik heb een paar kleine dingen. Ik heb mij op voorhand toch een beetje zorgen gemaakt over de veiligheid. Als je ziet dat er in andere grote zwembaden – vooral dan in juni, toen het goed weer was – veel problemen geweest zijn, was ik daar bezorgd om. Met een slechte zomer, een rotzomer heb je altijd minder volk dan verwacht en heb je waarschijnlijk ook minder problemen, gelukkig. Laat ons hopen dat dat zo blijft, maar men moet er toch op bedacht zijn dat het de volgende zomer anders kan zijn. Zeker als je vervroegd opendoet, in juni bijvoorbeeld, wanneer veel mensen nog niet naar het buitenland op vakantie zijn, moeten we daar toch denken aan de veiligheid, dat we dat in het oog houden.

Wat de financiering betreft, zie ik dat er eigenlijk toch 240.000 euro vanuit Vlaanderen komt – vanuit de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) 100.000 euro en vanuit de Vlaamse Regering 140.000 euro, dus 240.000 euro –, terwijl Brussel zelf maar 119.000 euro bijdraagt. U geeft zelf aan dat u hoopt dat ook andere overheden zullen volgen. Het zijn waarschijnlijk toch voornamelijk Brusselaars die er gebruik van maken, dus denk ik dat er toch een andere verdeling mag komen, en dat de Franstalige Gemeenschap, en misschien het gemeentelijk niveau en zo – ik weet niet aan welke instanties u nog denkt – ook een grotere duit in het zakje zouden kunnen doen. Want het is toch niet weinig. Als ik dat uittel over 11.000 gebruikers, is dat toch 32 euro per persoon dat wij bijpassen als gemeenschap. Ik vind het toch wel belangrijk dat we dat goed in het oog houden.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Bedankt, minister, voor uw antwoord. Ik denk inderdaad dat we dat positief kunnen evalueren, zeker op basis van de cijfers die u vandaag gegeven hebt. Het was inderdaad slecht weer. Dat is zeker een spelbreker geweest in het hele verhaal. Maar 11.000 zwemmers kunnen we zeker een succes noemen. Wat mij betreft, is het dan ook zeker een meerwaarde voor Brussel. Het blijft natuurlijk een privé-initiatief dat moet werken met subsidies, zeer veel subsidies van de Vlaamse overheid. Collega Laeremans heeft ernaar verwezen. Ik hoop dat er in de toekomst – volgend jaar zal dat niet mogelijk zijn – op termijn een volwaardig openluchtzwembad wordt gebouwd. Dat moet uiteindelijk wel het doel zijn, en niet een privé-initiatief dat werkt met subsidies. Ik denk dat Brussel dat uiteindelijk verdient. Ik weet dat er in de Rand meerdere openluchtzwembaden zijn. Ik betreur het dan ook dat een dergelijk openluchtzwembad nog altijd niet bestaat. Maar los daarvan vind ik het initiatief Flow bijzonder positief.

We verschillen absoluut van mening wat betreft de gescheiden zwemuurtjes waar naar u verwezen hebt. De kern van het debat dat we begin juli gevoerd hebben was toch dat er nog altijd een mogelijkheid was voor religieuze kledingvoorschriften, met het hele verhaal van de boerkini. Ik begrijp nog altijd niet dat dit nog steeds mogelijk is, zeker in een gesubsidieerd initiatief, een gesubsidieerd zwembad. Ik begrijp echt niet dat er religieuze kledingvoorschriften hebben meegespeeld. Ik weet dat men daar een beetje omheen probeert te fietsen. Anderzijds heeft dit hier toch ook meegespeeld. In het debat van begin juli is daar ook omheen gefietst. Ik betreur dat u daarover niet in debat bent gegaan met de initiatiefnemers. Ik hoop dat dit in de toekomst wel zal gebeuren.

Ik heb wel nog een vraag, minister. Er zijn heel wat initiatieven die we steunen vanuit Vlaanderen, of vanuit de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. Straks heeft collega Brouwers een vraag over de Brusselse Trefdag, ook een mooi initiatief. Maar mijn vraag is: hoe evalueert u de impact van Pool is Cool, in het kader van

de Vlaamse initiatieven in Brussel, de doorverwijzing, de promotie van dat Vlaams-Brussels netwerk? Ik weet dat dit op zich niet exclusief een initiatief van Vlaanderen is, maar de cijfers hebben wel aangetoond dat Vlaanderen toch wel de grootste subsidieverlener is. Hoe ziet u de concrete eerste evaluatie van dat project verlopen? Hoe kadert u dat in wat Vlaanderen allemaal doet in Brussel? Tot daar mijn vragen, minister.

Els Ampe (Open Vld): Dank u wel. Ik zou daar graag ook even in tussenkomen. Ik vind het eigenlijk jammer dat er aparte zwembaden voor mannen en vrouwen zijn. Dat doet mij een beetje denken aan 'back to the fifties', toen mannen en vrouwen ook apart dingen deden, omdat we in België overheerst werden door het katholieke geloof. Nu hebben we daar wat ruimte in gekregen. De dominante godsdienst in Brussel is de islam, en opnieuw moeten mannen en vrouwen apart activiteiten organiseren. Dat vind ik jammer. Ik hoop dat de progressieven in onze samenleving er allemaal voor gaan strijden dat mannen en vrouwen samen gaan zwemmen en samen activiteiten doen. En laat ons eerlijk zijn, het gaat ook over het bedekken van je lichaam en alle religieuze aspecten die daarbij komen. Ik betreur dat. Ik denk dat de initiatiefnemers dat vanuit positieve bedoelingen hebben gedaan, maar het pad naar de hel is geplaveid met goede voornemens. Ik hoop dat dit in de toekomst een andere richting uitgaat.

Ik hoop ook dat het Brusselse Gewest op een gegeven moment eens een bouwvergunning zal geven aan een private partner, om daar een zwembad te bouwen. Dit gebeurt nu eigenlijk omdat alle bouwvergunningen voor private initiatieven worden tegengehouden. Het is niet alleen zo voor private initiatieven maar ook voor scholen. Het is heel moeilijk om een schoolgebouw te zetten.

Eigenlijk mogen we de initiatiefnemers dankbaar zijn dat ze dit initiatief hebben genomen, maar er wordt wel met twee maten en twee gewichten gewerkt. Als het een vzw is die een bouwvergunning indient, dan is het allemaal mogelijk, maar als het een privéonderneming is, dan niet. Dat betreur ik toch echt wel. Met alle sympathie en vriendschap voor de vzw, en natuurlijk ook voor uw initiatieven, minister.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Wat de bijkomende vragen van collega Laeremans betreft: veiligheid is effectief een belangrijk aandachtspunt. Dat is dit jaar goed gelukt. Er is daar ook een goede samenwerking met de politiezone, en ook het gemeentebestuur van Anderlecht heeft het project gesteund, niet financieel, maar wel voor de locatie en de veiligheid. Ik hoop, samen met u, dat dit de komende jaren op een gelijkaardige voorbeeldige manier zal gebeuren.

Wat betreft de sterke publieke financiering: uw berekening gaat natuurlijk niet alleen over de werking, maar ook over de investeringsmiddelen die in principe voor verschillende jaren zullen gelden. Het is dus niet helemaal juist om daar vandaag die 11.000 zwemmers op af te meten. Dat zal op het einde moeten gebeuren. Maar ik ben het met u eens dat het niet alleen aan Vlaanderen is om dit te ondersteunen. Ik denk dat we daar, als Vlaanderen, wel een rol in te spelen hebben. Sport is ook onze bevoegdheid, Jeugd is onze bevoegdheid, dus ik denk dat dat wel belangrijk is. Het wordt ook verantwoord door verschillende Nederlandstalige partners. Daar peilde collega Vanlouwe naar, en daar kom ik straks nog even op terug. Ik denk dat het effectief belangrijk is dat ook het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, eventueel de Fédération Wallonie-Bruxelles, en eventueel de gemeente Anderlecht, daar ook extra in zullen tussenkomen, naast de VGC. Van de VGC hoop ik ook dat zij dit zullen blijven ondersteunen.

De globale vraag rond de openluchtweminfrastructuur is heel pertinent, denk ik. Dit toont heel helder aan dat er een grote vraag is. Het Brusselse Gewest heeft daarin een belangrijke verantwoordelijkheid. Ook vanuit de Federale overheid, vanuit Beliris,

zal er geïnvesteerd worden in Anderlecht en Neerpede. Dat is niet voor een zwembad, maar wel voor de vijvers. Dat is ook een mogelijkheid. Ik denk dat dit allemaal positieve initiatieven zijn, en dat het ook nog een versnelling hoger mag gaan.

Over het zwemuurtje heb ik het al uitgebreid gehad. Ik kan wel zeggen, voorzitter, dat – volgens de organisatie – religie slechts een verwaarloosbare rol speelde bij de keuze van de vrouwen om te zwemmen tijdens het vrouwenuurtje. Dit was dus zeker niet het voornaamste motief om op zaterdag tijdens het extra uurtje te komen.

Wat de boerkini betreft, collega Vanlouwe, spreekt u over religieuze kledingvoorschriften. Wat het zwembad heeft gedaan, is natuurlijk het tegenovergestelde. Zij hebben de vrijheid gelaten, en ze hebben daarbij respect getoond voor de uitspraak van het Hof van Beroep Gent, die stelde dat boerkini's niet zomaar verboden kunnen worden. Op dat vlak gaat het dus niet over voorschriften, maar integendeel over de vrije keuze van de vrouwen.

Ik wijs er trouwens ook op dat in heel wat gevallen – er zijn een aantal gevallen waar dat is gebeurd – het moeders waren die samen met hun kleine kinderen kwamen zwemmen. Je moet zwemmen onder begeleiding. De bedoeling van Pool is Cool was om ervoor te zorgen dat alle kinderen kunnen zwemmen, ook kinderen van moeders die zich niet comfortabel voelen in een zwempak of bikini. In het algemeen sta ik soms te kijken van dat debat. Tot ver in de twintigste eeuw verwachtten we als samenleving dat vrouwen zich zoveel mogelijk bedekten. Nu verwachten we blijkbaar als samenleving dat vrouwen zich zoveel mogelijk onthouden. Ik vind dat vooral een zaak van die vrouwen zelf. Als man voel ik mij slecht geplaatst om daar veel uitspraken over te doen. Ik denk dat vrouwen daarin vooral een eigen keuze moeten hebben. Wanneer dat voor sommigen een boerkini is, dan zal het niet verboden worden, conform de rechtspraak ter zake, trouwens.

Er werd ook nog gepeild naar het Vlaamse netwerk. Dat was inderdaad een belangrijk punt. Dit project is ingebed in een breed netwerk van buurtinitiatieven en -organisaties. Verschillende Nederlandstalige organisaties zijn daarbij betrokken, zowel op het vlak van tewerkstelling van jongeren, als op meer artistiek vlak. Verschillende organisaties zijn daarbij betrokken geweest. Ook de culturele partners waren vaak tweetalige of Nederlandstalige instanties. Ook op dat vlak evalueer ik dit project zeer positief. Ik denk dat dit zeker heeft bijgedragen tot de versterking van het Brussels en Nederlandstalig netwerk in Brussel. Ook op dat vlak kan het een succes worden genoemd.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Voorzitter, ik zou u willen oproepen om er, samen met mij, werk van te maken dat in de commissie Brussel af en toe iets positiefs wordt gezegd. U was echt zeer negatief in uw analyse, maar we kunnen besluiten dat het een ongelooflijk succes is. Hoe meer mensen we in die infrastructuur kunnen laten zwemmen, hoe goedkoper het op den duur per zwembeurt wordt. De infrastructuur is er nu. Het zou heel goed zijn er volgende zomer voor te zorgen dat de infrastructuur effectief maximaal kan worden gebruikt en dat er voldoende werkingsmiddelen zijn om daar van mei 2022 tot september 2022 mensen te laten zwemmen. Zo zouden we de bezoekersaantallen wellicht kunnen verdubbelen en dat zou een goede zaak en een goede besteding van overheidsmiddelen zijn.

Minister, ik hoop dat we erin slagen dit effectief te realiseren, samen met alle andere overheden die hierbij betrokken zijn.

Els Ampe (Open Vld): Mijnheer Bex, u spreekt me persoonlijk aan. Ik heb gewoon een andere mening. Dat is niet noodzakelijk negatief. *(Opmerkingen van Stijn Bex)*

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Jan Laeremans aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de lage coronavaccinatiegraad in Brussel – 4517 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Voorzitter, deze vraag sluit weer aan bij de eerste vraag om uitleg. We hadden beide vragen om uitleg samen kunnen behandelen, maar het gaat nu om een aantal andere aspecten.

Minister, we weten dat de vaccinatiecijfers in Brussel zwaar achteroplopen ten opzichte van de cijfers in Wallonië en zeker in Vlaanderen. U hebt die cijfers daarstraks nog vermeld. Zelfs als grootstad loopt Brussel serieus achterop ten opzichte van, bijvoorbeeld, Antwerpen. Brussel zit zelfs met de laagste vaccinatiegraad van heel Europa.

Op zich is alles natuurlijk het gevolg van de vrije keuze inzake vaccinatie van het individu, iets waar wij nog steeds achter staan. Dit heeft echter gevolgen voor ons Vlaams onderwijs in de hoofdstad, waar de mondkemperplicht er nog is, en voor de invoering van een verplichte coronapas in de horeca, die er zit aan te komen en waarvan de uitbaters de dupe zullen zijn. Zij moeten immers controleren of iemand al dan niet binnen mag, met alle mogelijke problemen die daarmee gepaard kunnen gaan. Voor zover ik weet, is er na anderhalf jaar epidemie nauwelijks een opschaling van de bedden op intensieve zorgen in de Brusselse hospitalen geweest. Misschien hebt u andere cijfers. Aangezien het virus daar sterker verspreid is, zou het ook interessant zijn met steekproeven na te gaan hoe het ondertussen zit met de natuurlijke immuniteit van de Brusselaars.

Ik heb deze vraag om uitleg opgesteld naar aanleiding van een artikel in De Tijd van 15 september 2021 van Luckas Vander Taelen, iemand die Brussel bijzonder goed kent en die ook een sterke politieke ervaring heeft, onder meer als lid van het Vlaams Parlement. Zijn analyse is grotendeels de volgende: "De eerste is de toren van Babel: men slaagt er vanuit de gemeenten en het Gewest niet in om met de burgers (180 verschillende nationaliteiten) te communiceren. Een zeer groot deel van wie zich niet laat vaccineren spreekt geen Frans en geen Nederlands. Niet verbazingwekkend als je ziet dat er nog steeds geen inburgeringsplicht is." dat is een van de grote problemen. Daarnaast geeft de auteur een sneer naar de ministers Maron en Vervoort, wiens beleid hij een ratjetoe van jewelste noemt: "De extra inentingssessies te velde in winkels, op markten en in scholen lijken ook veel minder op te leveren dan verwacht. Op 7 september was nog maar 49,54 procent van de hele Brusselse bevolking volledig gevaccineerd, tegenover bijna 80 procent in Vlaanderen. Vooral de jongste generaties zouden het meest afwijzend staan tegenover het vaccin." Ondertussen is die vaccinatiegraad in Vlaanderen weer gestegen.

Minister, hoe evalueert u zelf de vaccinatioetoestand in Brussel en dan vooral bij de Brusselse Vlamingen? Hebt u er zicht op of de toestand van de Brusselse Vlamingen beter is en veeleer bij de tendens in Vlaanderen aansluit of toch bij de tendens in Brussel aansluit? Heeft de lage vaccinatiegraad in Brussel gevolgen voor de werking van onze instellingen? Welke initiatieven zal de Vlaamse Regering nog nemen? Welke conclusies trekt u eventueel uit heel deze toestand met betrekking tot het integratie- en inburgeringsbeleid in Brussel?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Voorzitter, de vaccinatioetoestand van de Brusselse Vlamingen, de Vlaamse Brusselaars of de Nederlandstalige Brusselaars valt niet te achterhalen. Er bestaat geen registratie of subnationaliteit die uitmaakt wie een

Vlaamse, Franstalige of anderstalige Brusselaar is. Statistisch gesproken kan dit niet worden achterhaald.

De algemene vaccinatiestatus ligt in onze hoofdstad een pak lager dan elders. Er moeten dan ook meer inspanningen worden geleverd dan elders. Dat is een terechte oproep van deze commissie aan het adres van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). We merken dat de regels in Vlaanderen de afgelopen weken sterk zijn versoepeld. Er is minder mondkemperplicht en er zijn soepeler regels voor de horeca, het onderwijs en de evenementensector. Het is pijnlijk dit vast te stellen, want ik ben ook minister van Jeugd. Ik vind het zeer pijnlijk dat in de scholen in Brussel vanaf het vijfde leerjaar nog steeds mondkemers moeten worden gedragen. In Vlaanderen is dat niet het geval. Jammer genoeg is dit onvermijdelijk, maar het is bijzonder pijnlijk dit als minister van Jeugd of als minister van Brussel te moeten vaststellen. Daar moeten nog sterke stappen vooruit worden gezet.

Mijnheer Laeremans, u hebt gepeild naar de impact op de Vlaamse instellingen. Die instellingen blijven functioneren. Er is geen rechtstreekse impact. Uiteraard moeten we rekening houden met de Brusselse voorschriften met betrekking tot, bijvoorbeeld, het telewerken. Dit heeft uiteraard een impact op het Vlaams Parlement en op onze administraties en instellingen. De Brusselse politieverordeningen zijn van toepassing op de Vlaamse instellingen in Brussel.

De Vlaamse overheid neemt de vaccinatie van het personeel en de bewoners van de Vlaamse woonzorgcentra op zich. We hangen daarvoor niet af van de Brusselse overheden. We hebben bijkomende middelen toegekend aan BruZEL om in het licht van de bestrijding van deze pandemie in overleg met de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) te sensibiliseren en te informeren. BruZEL heeft ook toestemming gekregen om zelf uit te klaren hoe het best te werk kan worden gegaan en om voor afstemming op de Brusselse regelgeving te zorgen. Er is geen Vlaams vaccinatiecentrum in onze hoofdstad, maar BruZEL beschikt over een mobiel vaccinatieteam dat momenteel wordt ingezet voor de sensibiliseringscampagnes in het Nederlandstalig onderwijs. Ik was recent aanwezig tijdens het vaccinatiemoment in de hogeschool Odisee, waar die dag iets meer dan veertig mensen zijn gevaccineerd.

De Vlaamse Regering doet er alles aan om de uitwisseling van gegevens tussen de regio's te faciliteren, zodat de vaccinatiegraad gekend is en er meer gericht kan worden gewerkt. Het 'Brussel-proof communiceren' blijft belangrijk, evenals de blijvende samenwerking met de Brusselse Hoofdstedelijke Regering en de Brusselse beleidsmakers. We blijven bereid om, waar nodig, op maat van Brussel te werken.

Tot slot hebt u gepeild naar de link met de inburgering. Maatschappelijke oriëntatiecursussen en persoonlijke gesprekken met klanten in functie van hun inburgering zijn een middel om de volwassen inburgeraars en de anderstalige minderjarige volwassenen te informeren. Ze kunnen ook een versterking van de sensibiliseringscampagnes zijn. Weliswaar zal, net als in het Vlaamse Gewest, blijvend moeten worden ingezet op communicatie in het Nederlands, het Frans en andere talen.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Minister, ik dank u voor uw antwoord. We stellen samen vast dat de VGC wel degelijk een tandje bij zou moeten steken. Het is pijnlijk vast te stellen dat onze Brusselse scholen, onze jeugd en de horeca met de mondkemers geconfronteerd blijven.

De Vlaamse instellingen moeten de Brusselse regels volgen, bijvoorbeeld in verband met thuiswerk, maar we stellen ook vast dat we in het Vlaams Parlement dik tegen onze zin mondkemers moeten blijven dragen. Eigenlijk is dat zinloos, maar ik neem het u niet kwalijk. Zouden we er niet voor kunnen ijveren dat instellingen en scholen

waar een voldoende hoge vaccinatiegraad wordt vastgesteld een uitzondering op de Brusselse regels kunnen krijgen? Ik denk immers dat er grote verschillen zijn.

Ik vermoed ook dat men hier in het parlement een heel andere vaccinatiegraad zal vaststellen dan bij de doorsnee Brusselaar. Is het daarom niet denkbaar, minister, dat u daar eens een oproep voor zou doen, zodat diegenen die voldoende gevaccineerd zijn op scholen of in instellingen een vrijstelling krijgen van die strenge regels? Dat zal scholen en instellingen misschien ook motiveren om die vaccinatiegraad omhoog te krijgen. Bedankt.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Ik laat mijn collega Vanlouwe straks verder ingaan op uw rol, minister, in de beteugeling van het coronavirus in Brussel. Maar ik zou toch graag van de gelegenheid gebruikmaken om enkele puntjes op de i te zetten, en om een aantal zaken gezegd en benoemd te hebben.

Ik stel vast dat sommigen hier de waarheid liever niet horen of zelfs geweld aandoen. Maar de waarheid heeft ook haar rechten, ook in Brussel. En ja, collega's, ook ik zie Brussel heel graag, en daarom kan en mag ik niet zwijgen. Mijn partij vraagt al sinds de start van deze legislatuur een actieve aanwezigheid en betrokkenheid van de Vlaamse Brusselse partijen in de Brusselse meerderheid omtrent dossiers van Welzijn.

We vragen al twee jaar dat mevrouw Van den Brandt haar rol opneemt als behoever van het Vlaams-Brussels netwerk in de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC). Maar al twee jaar stuurt mevrouw van den Brandt haar kat naar de commissievergadering, is ze niet op de hoogte van het gevoerde beleid en doet ze niets om de Vlaamse dossiers te behartigen of de gezondheidscrisis aan te pakken. En daar is een naam voor, beste collega's: schuldig verzuim, nalatigheid, onkunde. Het is dan ook bijzonder cynisch dat het Vlaams beleid in Brussel of de Vlaamse aanpak inzake corona zo vaak en met zoveel vuur afgebroken wordt, terwijl in Brussel elk cijfer slechter is gebleken.

En de Vlaamse vaccinatiestrategie is een regelrecht succes. De Brusselse vaccinatieaanpak heeft zelfs geen recht op het woord strategie. Deze aanpak is de reden waarom we hier vandaag nog altijd met ons mondmasker moeten zitten, dat onze plenaire vergaderingen nog steeds in beperkt formaat moeten plaatsvinden, of we binnenkort een coronapas moeten laten zien om in een café iets te gaan drinken. Maar het is ook de reden waarom kinderen nog met een mondmasker naar school moeten, en dat is inderdaad bijzonder, bijzonder pijnlijk. Ik kan zo maar doorgaan. En dat is het resultaat van Groen-beleid in Brussel.

Het is waar. Een dergelijke crisis kon niemand voorzien. Dat is waar. Maar echte beleidsmakers verdienen hun strepen in moeilijke tijden, en kunnen omgaan met zulke grote uitdagingen. Na anderhalf jaar in deze crisis ben ik gewoon beschaamd in de politieke leiding van mijn stad, ben ik beschaamd over de afwezigheid van mensen die er zouden moeten zijn voor de Brusselaars, en ben ik beschaamd over het beeld dat we alweer hebben gekregen van de mooiste stad in het land.

Collega's, minister, ik kan hier eigenlijk nog een boom opzetten over de gebreken van het inburgeringsbeleid in Brussel, maar eerlijk gezegd is de vaccinatieaanpak al erg genoeg op zichzelf.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Ik denk inderdaad dat die meertaligheid in Brussel allicht een van de oorzaken is waardoor bepaalde groepen onvoldoende bereikt zijn. Anderzijds stel ik vast dat in een stad als Leuven, met toch ook 120 nationaliteiten

op haar grondgebied, voornamelijk in het kader van de universiteit en een aantal instellingen daarrond, we wel een zeer hoge vaccinatiegraad hebben. Dus de vraag is toch ook een beetje hoe de politiek in Brussel het heeft aangepakt. Ik denk dat die vraag ook zeer terecht is.

Aan de andere kant, collega Laeremans, weet ik eigenlijk niet of dat mondmasker hier nu zo zinloos is. Ik ga u eerlijk zeggen dat ik gisteren voor het eerst opnieuw een bus heb genomen in Brussel, met mondmasker uiteraard – dat is in Vlaanderen ook nog verplicht op het openbaar vervoer. Maar je pakt dan allerlei zaken vast in die bus, en ik was eigenlijk niet meer helemaal op mijn gemak. Ik zou nu besmet kunnen zijn, en u ook kunnen besmetten, enzovoort.

Ik vind het een goede discussie om ons af te vragen of de Nederlandstalige instellingen, jeugdinstituten, jeugdscholen enzovoort en ook het Vlaams Parlement andere regels zouden mogen toepassen – de Vlaamse coronaregels, als ik ze zo mag noemen. Ik vind dat op zich een vraag die moet worden onderzocht, maar ik zou daar toch echt het advies van de experts over willen, als dat enigszins kan. Ik weet niet of daar nog verdere discussies over komen in de komende maanden. Maar ik zou het advies van de experts toch inroepen, want je neemt hier dan ook het openbaar vervoer, je gaat hier misschien eens op restaurant onder de middag, enzovoort. Ik weet niet in welke mate wij dan besmet kunnen worden. Je zult misschien helemaal niets merken maar toch andere mensen besmetten die zwakker zijn, en misschien geen vaccin hebben kunnen krijgen. Ik denk dus dat we met z'n allen wat voorzichtig moeten blijven. Ik denk dat we dat in de Vlaamse Rand rond Brussel ook wel beseffen, dat er een flux kan zijn van het ene naar het andere, en dat we voorzichtig moeten blijven. Dus wat de zinloosheid van dat masker betreft: ik weet niet of dat hier op dit moment zo zinloos is, maar ik zou heel graag horen wat de experts daarover zeggen.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Minister, ik denk dat u uw oproep nog een aantal keren zult moeten herhalen vandaag, om in deze commissie en in het Vlaams Parlement te praten over de bevoegdheden van deze commissie en van dit Vlaams Parlement, en niet de hele tijd dit parlement te zitten gebruiken om met de vinger te wijzen naar wat er elders anders of beter zou moeten.

Ik wil nog even ingaan op de cijfers. U hebt dat daarstraks ook gedaan. Als we bijvoorbeeld Antwerpen vergelijken met Brussel, dan zien we dat in Antwerpen 67 procent volledig gevaccineerd is, en in Brussel 55 procent. En de 18-plussers in Antwerpen zitten op 81 procent, in Brussel op 67 procent. Voor de 65-plussers zit men in Antwerpen op 91 procent, in Brussel op 82 procent.

Dat zijn enorme verschillen, en die moeten stelselmatig bijgewerkt worden. Maar het is ook niet zo dat het in het ene geval rozegeur en maneschijn is, en in het andere geval de complete verdoemenis. Er is hier ook in Brussel hard gewerkt. We worden hier in Brussel met moeilijke omstandigheden geconfronteerd, die ook al herhaaldelijk zijn toegelicht. Ik ga dat hier niet helemaal opnieuw doen. Maar je kunt niet zeggen dat er in Brussel helemaal niets is gebeurd en dat alles is fout gelopen. Er is ook in Brussel, in zeer moeilijke omstandigheden, hard gewerkt.

Ik ga bij die cijfers die ik net heb aangehaald, nog zeggen dat dat de cijfers zijn van de eerste vaccinatie. Waarom gebruik ik die, en niet die van de tweede vaccinatie, terwijl dat is waar we uiteindelijk naar willen kijken? Dat is omdat je ziet dat ook bij die eerste vaccinatie Brussel geleidelijk aan, mondjesmaat – te traag naar ieder zijn goesting, ook die van mij en mijn partij – achterstand aan het inlopen is, omdat we hier door die heel gerichte, bijna individuele aanpak, stilaan toch succesjes boeken. We weten dat we nog meer moeten doen, maar we doen ons best.

Maar als ik woorden hoor als schuldig verzuim, nalatigheid of onkunde, dan dacht ik even dat u bezig was over de aanpak van de Vlaamse Regering in de eerste golf van de coronacrisis, of dat u bezig was over de aanpak van het PFOS-schandaal. Maar ik vind dat dat absoluut niet van toepassing is op wat er in Brussel gebeurt. Daar wordt hard gewerkt, en daar zijn duidelijke afspraken gemaakt tussen minister Van den Brandt en minister Maron bij de start van deze regering.

En wat is die afspraak? Kijk, in principe is het traditie dat een Vlaams minister van Welzijn en een Franstalig minister van Welzijn elkaar de duvel aandoen over alle dossiers, ellenlange discussies voeren en elk hun punt willen binnenhalen. En uiteindelijk gaat het beleid trager. Wat is er in Brussel gebeurd? De groene ministers hebben gezegd: 'Kijk, we gaan dat niet meer doen, we gaan de bevoegdheid in één hand geven.' Betekent dat dat Alain Maron cavalier seul kan spelen? Neen. Want zoals Elke Van den Brandt in de VGC-raad (Vlaamse Gemeenschapscommissie) heeft gezegd, is elke beslissing die over corona genomen wordt, hetzij in het VGC-college, hetzij in het GGC-college, hetzij in de regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, overlegd en collegiaal beslist door het volledige college, net als in Vlaanderen. Minister Van den Brandt houdt daar uiteraard, als formeel bevoegd minister, mee de hand in het beleid. Ze heeft uiteraard nauwer overleg met minister Maron dan de andere collega's.

Maar je kunt niet de hele tijd zeggen dat Brussel hopeloos complex is, dat er daar altijd tien politici over iets moeten beslissen en dat er daardoor niets gebeurt en dan, wanneer er iets van een vereenvoudiging gebeurt en wanneer bepaalde bevoegdheden in één hand gegeven worden, zeggen dat ook dat slecht is. Dan moet je eens zeggen wat je eigenlijk wilt. En heeft minister Maron een perfect parcours gereden? Nee. Zijn er fouten gemaakt, soms eerder communicatiefouten dan inhoudelijke fouten? Ja. Maar is er in Brussel, net als in Vlaanderen, alles aan gedaan om die vaccinatiegraad zo hoog mogelijk te krijgen? Ja, dat zeg ik wel. En daar is geen sprake van schuldig verzuim, van nalatigheid of van onkunde. Collega's die die woorden hebben uitgesproken, zouden zich moeten excuseren voor die uitspraken.

Els Ampe (Open Vld): Ik zou als Brusselaar nog willen toevoegen dat het heel gemakkelijk was om een afspraak te krijgen om je te laten vaccineren. En dat de jongeren in Brussel ook het snelste gevaccineerd zijn van heel België. Dat is de politieke verantwoordelijkheid. Het was de politieke verantwoordelijkheid om de vaccinatiecentra te organiseren. Die zijn georganiseerd. Diegenen die wilden gaan, zijn gegaan. Het grote probleem is dat er gewoon een aantal mensen zich niet willen laten vaccineren. Dat is de realiteit. Is dat een politieke verantwoordelijkheid? Dat is een andere vraag. Maar als je je wilde laten vaccineren, dan was het in Brussel echt geen enkel probleem om te gaan. Het ene centrum was al beter georganiseerd of mooier dan het andere; iedereen wilde natuurlijk naar de Heysel gaan. Laat ons eerlijk zijn. Die prik kon je krijgen op het moment dat je die wilde en zo snel als je wilde. Op dat vlak moet ik de heer Bex toch wel gelijk geven.

De voorzitter: Minister Benjamin Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ik heb weinig aan die discussie toe te voegen. Collega Bex heeft nu wel heel uitdrukkelijk gezegd dat de bevoegdheden van de twee collegeleden in één hand zijn gebracht bij de heer Maron. Voor mij is dat wel een nieuwe voorstelling van de zaken. Ik dacht dat de bevoegdheid volledig gedeeld was, maar dat Alain Maron het enkel als aanspreekpunt opnam. Als het is zoals u het stelt, heb ik eigenlijk – en ik ga niet ingaan op de discussie ... *(Opmerkingen van de heer Bex)*

Stijn Bex (Groen): Ik heb mij in het enthousiasme van mijn betoog misschien anders uitgedrukt, maar ik heb het uiteraard bedoeld zoals de minister net heeft samengevat.

Minister Benjamin Dalle: Ik ga niet in op de polemiek. Ik blijf wel herhalen, collega Tavernier, dat hier zorgen mogen worden geuit maar dat het hier niet de plaats is om

oppositie te voeren tegen Brusselse instellingen of overheden. Ik heb daar ook mijn idee over, maar het is hier niet de plaats om dat te ventileren. Dat hoort in het Brussels Parlement en in de VGC en de GGC.

Aan het punt over de gedeelde bevoegdheden in de GGC, collega Bex – en bedankt voor de precisering –, hecht ik veel belang vanwege de garantie voor de Nederlandstaligen in Brussel. Het is zeer belangrijk dat die garanties ook effectief worden gebruikt, ook in het GGC-college. In die zin is het belangrijk dat de twee Nederlandstalige collegeleden al hun bevoegdheden ook effectief uitoefenen in goede samenwerking met hun Franstalige collega. Het zijn garanties die op vele punten belangrijk zijn, maar zeker ook op het vlak van de tweetaligheid of de meertaligheid.

Ik heb straks ook nog een vraag over de Dag van de Meertaligheid. Een van de meest zorgwekkende aspecten van gebrekkige tweetaligheid in de hoofdstad is de situatie in de zorginstellingen. Dat is de bevoegdheid van de GGC. Ook daarvoor is het van belang dat een Nederlandstalige collega mee opvolgt, dag op dag, en niet enkel een keer per week, om ervoor te zorgen dat daar echte vooruitgang geboekt kan worden.

Een tweede punt gaat over de mogelijkheid om regels te versoepelen op basis van een hogere vaccinatiegraad in bepaalde instellingen zoals het Vlaams Parlement of het onderwijs. Daar rijst een eerste probleem van uitwisseling van gegevens. Die zouden op een ordentelijke manier uitgewisseld moeten kunnen worden, met respect voor de privacy. Ik begrijp dat dit vandaag nog niet evident is. Binnen de verschillende bevoegdheden kan dit zeker mee bekeken worden. Onderwijs is een bevoegdheid van de gemeenschappen. Andere aspecten worden ook hier door politiebepalingen vanuit het Brusselse Gewest bepaald.

Maar ik denk dat het zeker belangrijk is om ook dat soort reflecties te blijven maken om ervoor te zorgen dat er vooral voldoende incentives zijn om ook daarin verder te gaan. Dat is een terecht punt.

De voorzitter: De heer Laeremans heeft het woord.

Jan Laeremans (Vlaams Belang): Nog een kleine afsluiter. Ik ben blij, minister, dat u toch een beetje oren heeft naar die mogelijke vrijstellingen bij bepaalde vaccinatiecijfers in het Vlaams onderwijs in Brussel of in de Vlaamse instellingen. Ik hoop dat dat bekeken kan worden. Stel dat er ergens een school is met 80 procent gevaccineerden – ik ga geen namen noemen van scholen – dan zou dat toch wel beloond mogen worden, vind ik, door bijvoorbeeld hun mondkmaskers te mogen laten vallen. Ik begrijp dat dit niet overal kan. Het openbaar vervoer is natuurlijk een andere zaak. Dat daar experts bij geraadpleegd moeten worden, dat zal wel zeker. Men gaat geen maatregelen nemen zonder dat men die gehoord heeft. En uiteraard moeten cijfers compatibel zijn en moet de privacy gerespecteerd worden.

De heer Bex hoor ik natuurlijk het Brusselse regeringsbeleid verdedigen. Het tegendeel zou me verbazen. Ik zou wel graag eens een debat zien tussen hem en zijn ex-partijgenoot Luckas Vander Taelen. Ik denk dat dat vonken zou geven.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karl Vanlouwe aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de Vlaamse betrokkenheid bij de Brusselse corona-aanpak – 10 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Ik zou de terechte woorden van mijn collega Tavernier nog eens willen herhalen over het beleid dat er daadwerkelijk in Brussel gevoerd is. Hier is sprake van schuldig verzuim. De cijfers spreken voor zich. Hier is sprake van nalatigheid. Hier is sprake van onkunde. Ik ga dat gewoon nog even met een paar artikelen aanvullen uit de media, namelijk uit De Morgen en Bruzz. Er is sprake van gebrek aan daadkracht in hoofde van de bevoegde ministers Maron en Van den Brandt. Er is sprake van frustratie bij coalitiepartners. Er is sprake van een gebrek aan sense of urgency. Er wordt ook gesproken over het wegduikgedrag van minister Van den Brandt. Er wordt zelfs in een krant gesproken over de communicatie van Maron die het draagvlak voor corona ondermijnt. En ook over de houding van minister Maron die twijfel zaait over de invoering van het Covid Safe Ticket. Mijnheer Bex, ik ga absoluut geen excuses daarvoor indienen. U moet misschien even terecht bij de journalisten die het een en ander daarover geschreven hebben.

De coronacrisis houdt nu al anderhalf jaar onze hoofdstad in haar greep. En u zult zich misschien herinneren dat er in Antwerpen begin juni 2020 ook bijzonder grote besmettingen waren, met opnames in het ziekenhuis. Wel, wat heeft de provincie Antwerpen maar ook de stad Antwerpen gedaan? Zij hebben gerichte maatregelen genomen. Een maand later – dat was in augustus of september – bleek een gelijk-aardige stijging van de besmettingsgraad in Brussel en toen zei minister-president Vervoort: 'We mogen de Brusselaars niet straffen'. Wat heeft hij eigenlijk gedaan door het nalatige beleid dat er gevoerd is? Hij heeft niet alleen de Brusselaars gestraft, hij heeft bijna het hele land gestraft. Want nu, een jaar later, zitten wij in Brussel nog altijd met veel striktere regels, zitten we nog altijd met mondmaskers, met regels die niet alleen gevolgen hebben voor de Brusselaars maar ook voor alle inwoners van het land die geregeld naar Brussel komen. Het zijn de gevolgen van dat rampzalig, nalatig beleid.

Terwijl in Vlaanderen de vaccinatiecampagne toch wel een groot succes genoemd kan worden – de cijfers zijn zowel door u, mijnheer Bex, als door de minister aangehaald – en dat we eigenlijk bijna in het rijk van de vrijheid terecht kunnen komen, stellen we vast dat in Brussel deze campagne niet dezelfde impact heeft gehad – de Brusselse campagne, welteverstaan.

De vaccinatiegraden blijven veel te laag. Het aantal besmettingen en ziekenhuisopnames blijft hoog. Tot op heden zagen we geen versnelling in het aantal gezette prikken. Het tegendeel is waar: er worden steeds meer vragen gesteld bij de aanpak en de communicatie van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC), die deze crisis moest aanpakken. Ik stel ook vast dat bepaalde ministers de communicatie liever overlieten aan crisisambtenaren – in dit geval aan mevrouw Neven.

Deze houding van de Brusselse overheden in de aanpak van de crisis heeft dus ook een grote impact op het Vlaams-Brusselse netwerk. Ik zei het al: mondmaskerplicht en restricties in schoolgemeenschappen, specifieke aanpassingen bij culturele voorstellingen en verschillende bijkomende Brusselse beperkingen zorgen er dus voor dat wat wij doen in Brussel nog steeds niet optimaal georganiseerd kan worden.

Ik kan dus niet anders dan vaststellen dat het gevoerde GGC-beleid een negatieve impact heeft op de werking van onze eigen Vlaamse instellingen in Brussel. Dank u wel, minister Van den Brandt en dank u wel, minister Maron! Collegelid Gatz, bevoegd voor Onderwijs in Brussel, haalde onlangs in de Raad van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (RVG) – we hebben er reeds over gesproken – een voorbeeld aan: Vlaamse Brusselse scholen moeten hun vaccins via de apotheek regelen. De Vlaamse cultuurhuizen hekelen eveneens de Brusselse aanpak in de bestrijding van dit virus en worden vandaag in hun werking nog steeds belemmerd door de aanhoudende crisis.

Ik blijf dus herhalen – ik moet dat doen wegens die nalatigheid, dat schuldig verzuim – dat collegelid Van den Brandt bevoegd is voor Gezondheid in de GGC. Ik heb u daarnet een bocht zien maken. U hebt uw eerste bewoordingen ingetrokken. Blijkbaar

had zij haar bevoegdheid gedelegeerd, wat wettelijk niet kan maar wat we in de praktijk toch moeten vaststellen.

De voorzitter: Kunt u afronden, mijnheer Vanlouwe? Uw vijf minuten zijn al lang voorbij.

Karl Vanlouwe (N-VA): Ik zal mijn vragen stellen, voorzitter. Ik ga ten gronde uitzoeken of die bevoegdheid daadwerkelijk gedelegeerd werd.

Minister, ik heb er al meermaals op gewezen dat u ook lid bent van dat GGC-college. U hebt in het verleden onder meer gezegd dat u de belangrijke dossiers zou opvolgen. Ik denk dat heel die coronacrisis, heel het gezondheidsbeleid, toch wel heel belangrijke dossiers waren voor ons als Vlaamse Gemeenschap.

Mijn vraag is dan ook heel concreet.

Op welke manier hebt u de afgelopen maanden de dialoog met het GGC-college gevoerd, gelet op de impact van de GGC-beslissingen op het hele Vlaamse gemeenschapsbeleid in onze hoofdstad?

Hebt u dan ook, namens de Vlaamse overheid, namens de Vlaamse Regering, een ondersteunende rol kunnen opnemen in die zoektocht naar oplossingen uit de crisis, met behulp van het Vlaamse succesverhaal inzake vaccinatie?

Hoe evalueert u de communicatie van de GGC ten aanzien van ons Vlaams-Brussels netwerk tijdens de vaccinatiecampagne – de scholen, de culturele instellingen, de welzijnsinstellingen? Hebt u bijvoorbeeld bepaalde tekortkomingen gesignaleerd op het GGC-college?

Hoe evalueert u uw eigen brugfunctie in deze tijden van crisis? Welke impact hebt u gehad om de Vlaams-Brusselse belangen te verdedigen, gelet op de totale afwezigheid van de Nederlandstalige minister Van den Brandt in dit verhaal?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Dank u wel, collega Vanlouwe, voor de vraag. Ik wil voorafgaand toch aanstippen dat het overleg en de opvolging in het kader van de coronacrisis tussen de entiteiten in ons land gebeurt in de daartoe belaste comités, interministeriële conferenties (IMC's) en taskforces. De Vlaamse Gemeenschap was daarin steeds correct vertegenwoordigd. Dat spreekt voor zich.

Meer in het bijzonder werden de coronamaatregelen beslist en gecoördineerd in het Overlegcomité. De vaccinatie- en de teststrategieën werden beslist en gecoördineerd vanuit de IMC Volksgezondheid, die specifiek daarover elke week vergaart.

Een illustratie daarvan is dat de Brusselse Regering op 16 september in eerste lezing een voorontwerp van ordonnantie heeft goedgekeurd waarmee ze het gebruik van het Corona Safe Ticket (CST) in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad regelt. Conform het nieuwe samenwerkingsakkoord van 14 juli 2021 heeft daarover een consultatie plaatsgevonden tussen de bevoegde entiteit inzake preventieve gezondheidszorg, namelijk de GGC, en de bevoegde entiteiten inzake de betrokken sectoren, dus ook met Vlaanderen. Onze minister-president was hierbij betrokken.

Collega Vanlouwe, het is dus niet zo dat de coördinatie rond corona gebeurt door een rechtstreekse betrokkenheid van de Vlaamse minister bevoegd voor Brussel bij de GGC. Verschillende gremia zitten specifiek daarrond samen en voeren de communicatie, waarbij Vlaanderen telkens ook correct vertegenwoordigd was, onder meer door onze minister-president en door onze minister van Volksgezondheid.

Ikzelf heb natuurlijk ook de dialoog met het GGC-college gevoerd, via direct en persoonlijk contact met de betrokkenen, in het bijzonder met VGC-collegevoorzitter (Vlaamse Gemeenschapscommissie) en GGC-collegelid Elke Van den Brandt, waar nuttig aangevuld met contacten tussen medewerkers van onze kabinetten en administraties.

Uw vraag naar de impact van GGC-beslissingen op het hele Vlaamse gemeenschapsbeleid zou ik wel willen nuanceren. Het is natuurlijk zo dat bewoners van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest worden opgevolgd vanuit de cel Hygiëne van de Diensten van het Verenigd College. Die cel volgt uiteraard ook de Brusselse instellingen op en ondersteunt die. Maar de Vlaamse erkende instellingen worden ook opgevolgd – dat spreekt voor zich – door de Vlaamse Gemeenschap.

In mijn antwoorden op vorige vragen om uitleg heb ik de ondersteuning vanuit de Vlaamse Gemeenschap telkens zo concreet mogelijk proberen te verduidelijken. Ik geef hierbij graag een pluim aan mijn collega's in de Vlaamse Regering die binnen hun gemeenschapsbevoegdheid ook oog hadden voor de Brusselse context.

Collega Vanlouwe, de GGC voert geen exclusieve communicatie naar het Vlaams-Brussels netwerk – dat spreekt voor zich – maar naar de volledige Brusselse bevolking en de Brusselse instellingen. Verder blijft het voor de GGC een opdracht om in haar communicatie ook aandacht te behouden voor de maatregelen die door de Franse of Vlaamse Gemeenschap worden opgelegd en ook van toepassing zijn in het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad. Ik denk bijvoorbeeld aan de situatie in de scholen.

Wat uw laatste vraag betreft, kan ik u zeggen dat ik het niet met u eens ben dat er geen enkele Vlaamse actor betrokken was bij de vaccinatiecampagne in Brussel. De VGC heeft met eerstelijnszone BruZEL een structurele samenwerking opgezet en informatie verschaft over de geldende maatregelen en gesensibiliseerd in het kader van de bestrijding van de coronapandemie. De website van het Huis voor Gezondheid zorgde voor een constant bijgewerkt aanbod aan informatie en richtlijnen voor zowel professionals als voor burgers.

We hadden het al over de vaccinatiecampagne in het Nederlandstalig onderwijs waarbij de GGC, de VGC en Vlaamse Gemeenschap samenwerken.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Dank u wel, minister, voor uw antwoord. Ik begrijp natuurlijk dat u verwijst naar het Overlegcomité en de beslissingen die daar genomen zijn, en tegelijkertijd ook naar de afspraken die gemaakt zijn in de taskforce. Maar ik denk niet dat daar de problemen werden vastgesteld. Het liep natuurlijk fout bij de uitvoering, dat werd aangetoond. Vlaanderen heeft inderdaad afspraken gemaakt met Brussel, met het federale niveau en met onze Waalse bureaus. We zien verschillen in de vaccinatiestrategie. De uitrol, de uitvoering, de implementatie van die vaccinatiestrategie liep fundamenteel fout bij de bevoegde ministers Van den Brandt en Maron.

Ik heb zelf geen enkel vertrouwen meer in het GGC-college of in de Brusselse Regering, die deze crisis te laat, nalatig en foutief aangepakt hebben. We zijn in Vlaanderen eigenlijk bijna uit de crisis, de crisis is bijna afgelopen. We stellen vast dat er in Brussel nog steeds een crisis is. Onze enige houvast in dit verhaal is de rol die u vanuit uw wettelijke bevoegdheid kunt opnemen in dat GGC-college. Op die manier kunt u vanuit Vlaanderen de ervaring van onder meer uw collega Beke en uw andere collega's doorgeven aan dat GGC-college.

Ik weet dat er altijd wordt gezegd dat u geen volwaardig lid bent, maar u had natuurlijk de ervaring, de expertise die er in Vlaanderen was, kunnen overbrengen naar het GGC-college.

Ik heb gehoord, en terecht, dat er een pluim was van uwentwege voor de andere collega's in de Vlaamse Regering. Ik heb u geen pluim horen geven aan minister Maron en collegelid Van den Brandt. Ik hoop echt dat u in de toekomst uw bevoegdheid zult opnemen en dat u naar het VGC-college zult gaan.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): Voorzitter, we hadden inderdaad misschien wat tijd kunnen besparen door de vragen te koppelen. Maar goed, ik heb in mijn tussenkomst daarstraks een aantal argumenten proberen te geven, niet om de toestand in Brussel te vergoe-lijken, maar om te zeggen dat er stevig doorgewerkt wordt, en dat in vergelijking met Antwerpen de verschillen nu ook weer niet zo enorm groot zijn – alleszins niet zo groot om deze kritiek te rechtvaardigen.

Ik stel vast dat collega Vanlouwe niet op die argumenten ingaat maar het bij ga-zettenpraat en citaten uit de krant houdt. Ik vind het ook jammer dat hij een ver-spreking van mijn kant aanhaalt, die ik meteen heb rechtgezet, of een verklaring van minister Gatz, waarin hij uitdrukkelijk toegelicht heeft dat die scholen in Brussel absoluut niet zelf naar de apotheek moeten gaan om hun vaccins te gaan halen. Ik vind het jammer dat dat dan niet wordt gehoord, en dat er wordt gedaan alsof die dingen niet gezegd zijn. Het is maar een voorbeeld van hoe dingen verdraaid worden.

Maar de reden waarom ik toch ook nog wilde tussenkomen, is om te benadrukken dat minister Dalle voor 100 procent gelijk heeft als het gaat over het belang van het Nederlands in de Brusselse zorg. U hebt daarstraks zelf het voorbeeld gegeven van hoe de organisatie in de vaccinatiecentra zeer goed was. Ik wil er ook bij benadrukken dat het bijvoorbeeld essentieel is dat men daar ook in het Nederlands terecht kan. En daar is ook zeer nadrukkelijk toezicht op gehouden. Er zijn een paar incidenten geweest, en dan is daar direct op gereageerd en op ingegrepen om te zorgen dat dat werd rechtgezet. Maar in het algemeen heb ik toch van heel veel mensen gehoord dat het niet alleen bijzonder vlot ging in die vaccinatiecentra, maar dat men daar ook zeer goed in het Nederlands terecht kon. Dat is dus zeker een belangrijk opdracht die niet over het hoofd gezien wordt door onder andere collegelid Van den Brandt.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Ik herhaal nog eens dat ik de kritiek op de GGC voor een deel kan begrijpen. Ik ben het er zelfs voor een deel mee eens – niet met alles, voor alle duidelijkheid. Maar ik denk niet dat dit hier de plaats is om het debat daarover te voeren. Ik blijf dat herhalen. Ik denk dat we belangrijker zaken te doen hebben, waarop we wel een impact hebben.

Collega Vanlouwe, u hebt al vaak verwezen naar mijn aanwezigheid in het GGC-col-lege, en u hebt daar al vaak op aangedrongen. Maar ik denk dat dat riedeltje hier eigenlijk niet aan de orde is. Want het is nogal vreemd om te denken dat de aanwe-zigheid van de Vlaamse minister voor Brussel, die voor het overige geen expertise en bevoegdheden heeft inzake testing en vaccinatie, ervoor zou kunnen zorgen dat de GGC-collegeleden hun verantwoordelijkheid op een betere manier zouden opnemen inzake vaccinatie. Ik denk dat dat een zeer bizarre redenering is, zeker als je weet dat de IMC Volksgezondheid specifiek belast is met de testing en de vaccinatiestrategie – met het bedenken van die strategie, het opvolgen daarvan en het uitvoeren daarvan. Die komen wekelijks samen met alle bevoegde ministers. De IMC is eigenlijk opgericht in de schoot van het Overlegcomité, en dat comité zit regelmatig samen.

Dus eerlijk gezegd vind ik het jammer dat dat riedeltje herhaald wordt in zo'n context. Ik vind het in elk geval redelijk vreemd om te denken dat dit een verschil zou maken. Bedankt.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik betreur het een beetje dat u dat een riedeltje noemt. Ik zit nu toch al een aantal jaren hier in het Vlaams Parlement, en ik heb u maar ook uw voorganger er steeds op gewezen om naar het GGC-college te gaan. U bent een 'constitutionalist'.

U weet dat u het recht hebt om naar het GGC-college te gaan. U weet dat dit gedurende vele jaren geblokkeerd is door uw collega's in het GGC-college. Ik betreur dat u uw bevoegdheid daarin niet opneemt, zeker in een dermate belangrijk dossier.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Karin Brouwers aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de Trefdag Brussel – 4576 (2020-2021)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, u hebt in uw beleid veel aandacht voor uw rol als verbindingspersoon, als brugfiguur tussen de Vlaamse Gemeenschap en de vele partners in Brussel, niet het minst de vele Nederlandstalige organisaties die in Brussel werken. Recent vond er een succesvolle Trefdag plaats in Brussel, waarbij de Vlaamse organisaties in Brussel die ondersteund worden via het Brusselbeleid, werden samengebracht. Op dinsdag 14 september vond de Trefdag Brussel plaats in het gebouw van Palace. Het is bij mijn weten de eerste keer dat een Vlaams minister voor Brussel zo'n ontmoeting organiseert.

Graag had ik van u enige toelichting gekregen over de aanleiding en het verloop van deze Trefdag en over uw ambities voor ons Vlaams netwerk in Brussel en de verbinding Vlaamse Gemeenschap/Brussel.

Waar komt het idee vandaan om een Trefdag Brussel te organiseren? Wat is de doelstelling inzake doelpubliek en inhoud? Hoe evalueerden de aanwezigen deze dag? Was er bijvoorbeeld een evaluatieformulier om nadien in te vullen? Hoe evalueert u zelf deze Trefdag? Plant u een vervolg de komende jaren?

Op de Trefdag Brussel werd ook de communicatiecampagne 'aangenaam verrast' gelanceerd. Welke boodschap wenst u daarmee uit te dragen? Ik heb de indruk dat het gaat over verhalen van Brusselaars. Wie wenst u te bereiken met deze campagne? Via welke kanalen wordt de campagne uitgestuurd? Ik heb er ondertussen een website over gevonden, maar misschien zijn er nog andere zaken.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Het idee om een Trefdag te organiseren, ontstond naar aanleiding van een participatief onderzoek naar de subsidielijn 'Projecten voor Brussel' dat ik in 2020 door de VUB en de Erasmushogeschool liet uitvoeren. De subsidielijn 'Projecten voor Brussel' bestaat in 2021 vijftientwintig jaar. Ik vond het tijd om in de spiegel te kijken met het participatieve traject 'Polsslag Brussel', met als doel de maatschappelijke relevantie van de subsidielijn te onderzoeken en waar mogelijk te verhogen.

De VUB en de Erasmushogeschool raadpleegden in 2020 verschillende belanghebbenden, zoals effectieve en mogelijke subsidieaanvragers, structurele partners en sectorale sleutelfiguren. Op basis van die bevragingen en gesprekken werd vanaf 1 februari 2021 de aangepaste subsidiegids ingevoerd, die meteen ook als roepnaam 'Polsslag Brussel' kreeg.

Uit dat participatief traject kwamen niet enkel nieuwe inhoudelijke krachtlijnen naar voren, maar ook andere wensen en vragen. Opvallend was ook de vraag van de sector naar meer netwerk-, informatie- en kennisdelingsmomenten. Op die wens heb ik ingespeeld door de organisatie van een Trefdag op 14 september in Palace. Die Trefdag had een driedubbel doel: organisaties elkaar laten ontmoeten en onderlinge bruggen bouwen, de kennisdeling tussen de organisaties versterken door het delen van goede praktijken, en de banden tussen netwerk en beleid versterken door onderlinge informatie-uitwisseling.

Inhoudelijk organiseerden we zes sessies, waarvan elke deelnemer er twee kon bijwonen. Zo kon je inhoudelijk geïnformeerd worden over de verschillende subsidielijnen zelf of kon je kiezen om te luisteren naar inspirerende voorbeelden. Veel aandacht ging naar projecten die werk maken van de toeleiding naar werk van kwetsbare Brusselse jongeren. Wat mij betreft is dat de grootste uitdaging in onze hoofdstad, namelijk de tewerkstelling en meer in het bijzonder de tewerkstelling van jonge mensen. Festivalorganisatoren kregen de kans om met elkaar in gesprek te gaan om kennis en expertise uit te wisselen. BRUZZ en Muntpunt vertelden op welke manier ze het Vlaams-Brusselse netwerk kunnen ondersteunen.

We hebben de uitnodigingen gericht naar de organisaties die de laatste jaren steun ontvingen vanuit het beleidsdomein Brussel. In totaal hebben we 228 organisaties uitgenodigd. Er waren ongeveer 150 aanwezigen die 120 organisaties vertegenwoordigden, een erg goede opkomst dus.

Ik ben erg tevreden over de Trefdag: de inhoud, de organisatie, de locatie, de omkadering en de sfeer zaten goed. De sessies waren inhoudelijk afgewerkt en weerspiegelden mooi waar ons beleidsdomein voor staat. De organisatie verliep vlekkeloos, mede dankzij de ondersteuning van het eventbureau Sylvester Productions. De locatie Cinema Palace kan symbool staan voor de co-communautaire samenwerking in onze hoofdstad. De omkadering met tussenkomsten van artiesten van Park Poétik en het Festival van Vlaanderen was uitstekend.

Tijdens de Trefdag hing er een erg aangename, conviviale en milde sfeer. Het was duidelijk dat de sector na de lastige coronaperiode erg blij was elkaar opnieuw in levenden lijve te kunnen ontmoeten.

We hebben ook al een korte evaluatie door de deelnemers laten doen. Nog niet iedereen heeft gereageerd. Ik geef alvast enkele voorlopige frappante cijfers. 90 procent van de deelnemers die hebben gereageerd, was tevreden of zeer tevreden over de inhoud van de Trefdag. 84 procent was tevreden of zeer tevreden over de organisatie van de Trefdag. Alle respondenten willen ook graag aanwezig zijn op een volgende Trefdag, op één na – ik zou graag willen weten wie dat is, maar dat kan niet. (*Gelach*)

Uit de evaluaties blijkt ook een grote betrokkenheid van de aanwezigen. Zo gaven ze heel wat inhoudelijke tips en suggesties voor een volgende editie, waar ik uiteraard rekening mee zal houden.

Ik wil de Trefdag zeker hernemen. De drie hoofdlijnen, namelijk ontmoeting, kennisdeling en versterking van het netwerk, kunnen daarbij behouden blijven. Ik zal onderzoeken om ook organisaties uit de rest van Vlaanderen uit te nodigen. U bent zelf uit het Leuvense, mevrouw Brouwers. Ik denk dat er heel veel banden zijn tussen heel Vlaanderen en Brussel, maar zeker ook met uw regio. Ik wil dat zeker

ook bekijken. Waarom? Uit het participatief onderzoek bleek immers dat de versterking van de band tussen Brussel en Vlaanderen een prioritaire doelstelling blijft voor onze partners. Uit de resultaten blijkt dat Brusselse organisaties aan de rest van Vlaanderen willen tonen hoe ze omgaan met of oplossingen bieden voor de complexe uitdagingen van de hoofdstad en omgekeerd ook willen leren van Vlaanderen. Het is dus tweerichtingsverkeer. Er is een sterk pleidooi om meer te focussen op de gemeenschappelijke uitdagingen van Brussel en Vlaanderen en de verschillenpunten niet noodzakelijk uit te vergroten. Daar kan ik alleen maar enthousiast van worden.

De communicatiecampagne 'aangenaam verrast' onderbouwde de Trefdag en vulde die aan. Het communicatiebureau Les Mecs gaf de campagne vorm. 'Aangenaam verrast' toont de positieve impact van de investeringen in projecten, organisaties en instellingen vanuit het Brusselbeleid van de Vlaamse Gemeenschap. De campagne laat op een toegankelijke manier de betekenis zien van de aanwezigheid van de Vlaamse Gemeenschap in de hoofdstad op het leven van de Brusselaar.

Daarnaast wilde ik ook de instrumenten van het Vlaams Brusselbeleid – in hoofdzaak de subsidiegids 'Polsslag Brussel' en het Vlaams Brusselfonds – beter bekendmaken bij potentiële nieuwe partners. Het mag echt geen twijfel lijden dat de investeringen van Vlaanderen in onze hoofdstad wel degelijk hun vruchten afwerpen.

De boodschap die ik met deze campagne wil brengen is de volgende: de Vlaamse Gemeenschap laat Brussel niet los, geeft om Brussel, investeert in de Brusselaars. Wat de Vlaamse Gemeenschap in Brussel doet, mag gezien worden, het is iets om fier op te zijn. De campagne loopt de volgende maanden via sociale media en de twintig verhalen verschijnen ook op BRUZZ, zowel online als op televisie. Intussen toonde ook de VRT het lanceringsfilmpje. Muntpunt neemt de verhalen over en helpt ze communicatief te verspreiden. De baseline van de campagne is 'aangenaam verrast' omdat bij de voorbereiding van de campagne effectief bleek dat heel wat mensen aangenaam verrast zijn door het brede scala aan Vlaamse investeringen en projecten in onze hoofdstad.

De voorzitter: Mevrouw Brouwers heeft het woord.

Karin Brouwers (CD&V): Minister, ik dank u voor uw enthousiaste antwoord. Het zou er nog aan moeten mankeren dat u niet enthousiast bent als u een nieuw event lanceert na tijden van corona, waarin het allemaal niet kon, dat dan ook nog zo geslaagd is.

Ik had er alleen via de Brusselbrief enige informatie over gekregen. Ik was op de website gaan kijken, maar u hebt nu toch nog wat meer inzicht verschaft in wat het precies allemaal inhoudt.

En ik vind het zeker een goed idee om ook andere Vlaamse organisaties die buiten het Brussels grondgebied gevestigd zijn, maar wel met Brussel te maken hebben op een of andere manier, ook uit te nodigen. In Vlaams-Brabant zult u zeker geïnteresseerden vinden om daar in een volgende periode naartoe te komen.

U organiseert hier eigenlijk een netwerkevent vanuit de overheid – en dat mag ook. Maar het is dan ook te hopen dat ze elkaar niet alleen inspireren, maar dat een aantal van die organisaties misschien nog meer gaat samenwerken. Dat lijkt mij mooi. Ik zie dat er heel veel diversiteit was onder de aanwezigen. Het zou misschien wel fijn zijn om daar op termijn samenwerkingen uit te zien groeien, zowel van organisaties als van mensen – want het is natuurlijk ook altijd mensenwerk – die elkaar misschien voorheen niet kenden.

Er zijn bijzonder veel organisaties. U zegt dat u er 228 hebt uitgenodigd en dat er 120 op zijn afgekomen of 150 personen. Kenden die elkaar vooraf? Ik neem aan

dat het een redelijk kleine gemeenschap is – ons kent ons – binnen de Nederlands-talige gemeenschap in Brussel, maar 228 organisaties is wel geweldig veel. Ik kan me perfect voorstellen dat die elkaar op voorhand niet allemaal kenden en niet wisten dat er zoveel gebeurde binnen Brussel, voor een stuk gesubsidieerd door Vlaanderen. Als er dan nog mooie samenwerkingen uit kunnen ontstaan in de komende jaren, dan zou het helemaal geslaagd zijn. Dat is louter een opmerking.

Ik heb geen verdere vragen. We zullen dit traject zeker opvolgen. Als het opnieuw georganiseerd wordt, zal ik proberen aanwezig te zijn, als we uitgenodigd worden.

De voorzitter: De heer Vanlouwe heeft het woord.

Karl Vanlouwe (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoord. Het was zeker een geslaagde editie. De doelstelling, zoals u ze hebt verwoord en zoals ze terug te vinden is op de website, om de Vlaams-Brusselse partners met elkaar te verbinden en tegelijkertijd te betrekken bij het beleid, vind ik alvast een goede zaak. Als gemeenschapspartij hebben wij belang bij een sterk en geconnecteerd Vlaams netwerk in Brussel. Het past een beetje bij een verhaal dat ik in de vorige legislatuur heb aangehaald, namelijk de ketenbenadering – de manier waarop we alle Vlaamse initiatieven in Brussel met elkaar kunnen verbinden. Ik vind het ook een positieve zaak dat u verenigingen van buiten Brussel wenst te betrekken bij een volgende editie.

Ik heb een kleine vraag of bedenking. Ik heb de website ook bekeken en ik dacht dat er toch wel een soort van lay-out, een huisstijl van de Vlaamse overheid is. Hoe komt het dat die huisstijl hier niet werd gevolgd? Het is altijd goed dat er een bepaalde eenduidigheid is, zodat mensen die naar een bepaalde website gaan, zien dat die uitgaat van de Vlaamse overheid.

Ik herhaal mijn vraag voor een informeel overlegmoment of een event met alle Vlaamse mandatarissen in Brussel. Ik heb daar al in het verleden naar gevraagd en u hebt daar eigenlijk ook positief op gereageerd, maar ik hoop dat u dat ook nog kunt doen. Dat kan al dan niet gekoppeld worden aan deze Trefdag. Ik hoop dat op een of andere manier ook een soort van Brusseldag wordt georganiseerd voor de Vlaamse mandatarissen, gaande van lokale mandatarissen, over de OCMW's tot de Vlaamse parlementsleden en de Brusselse parlementsleden.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: We hebben het debat over die mandatarissenbijeenkomst al gehad. Dat wordt ook verder opgevolgd, mijnheer Vanlouwe.

Dan kom ik tot de huisstijl. Er is voor deze campagne inderdaad gekozen voor een stijl met wat atypische kleuren, een soort van paars. Dit was in de vormgeving zeer gepast. Ik wijs er wel op dat de filmpjes telkens worden afgesloten met het logo van de Vlaamse Gemeenschap, zodat we ook daar conform de richtlijnen hebben gewerkt.

Mevrouw Brouwers, u hebt zeer terecht de nadruk gelegd op inspireren en samenwerken. Wat opvallend was op die dag – en dat is mij de afgelopen twee jaar ook opgevallen –, is dat sommigen elkaar goed kennen in het Vlaams-Brussels netwerk, maar dat dat lang niet altijd het geval is, zeker niet als men over het muurtje van een sector kijkt. Tussen onderwijs, cultuur, welzijn en jeugd kennen de mensen en de organisaties elkaar niet altijd, terwijl het net verrijkend is om over dat muurtje te kijken en om samenwerkingen over verschillende sectoren heen te realiseren.

Dat is trouwens precies wat we proberen te doen met de projectoproep 'Broedplekken', waar we vanuit het Brusselfonds investeren in infrastructuurprojecten,

en waar het Vlaams-Brussels netwerk samenwerkt over de grenzen van sectoren heen.

Er zijn heel wat mensen die elkaar daar opnieuw hebben gezien, maar er waren ook heel wat mensen die elkaar niet kenden. Ik verwacht daar veel van: elkaar beter leren kennen en meer samenwerking tussen de verschillende organisaties, die elkaar nog niet altijd goed kennen.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.

VRAAG OM UITLEG van Annabel Tavernier aan Benjamin Dalle, Vlaams minister van Brussel, Jeugd en Media, over de tweede Brusselse Dag van de Meertaligheid – 12 (2021-2022)

Voorzitter: mevrouw Els Ampe

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Op zaterdag 25 september vond in het Brussels Hoofdstedelijk Parlement de tweede Brusselse Dag van de Meertaligheid plaats, een initiatief van Brussels minister van Meertaligheid Sven Gatz. Voor de gelegenheid lanceerde de Brusselse overheid een campagne en organiseerde ze tal van activiteiten buiten de muren van het parlement – onder meer in het Muntpunt en het Huis van het Nederlands – om meertaligheid in het onderwijs verder aan te moedigen. Meer bepaald wil men scholen en leerlingen overtuigen om verder in te zetten op Frans, Nederlands en Engels.

Ik sta vanzelfsprekend achter de ambities van minister Gatz om meertaligheid in Brussel te versterken, maar sinds het begin van deze legislatuur heb ik sterke twijfels over de manier waarop men dit wenst aan te pakken. Het Nederlands wordt in toenemende mate beschouwd als een van de vele talen in Brussel, waarbij de unieke positie van het Nederlands, gelet op de institutionele opmaak van dit land en de verbindingsrol van onze hoofdstad tussen de taalgemeenschappen, in feite in vraag wordt gesteld.

Bovendien lijkt het mij dat de Brusselse Regering hier – en dit jammer genoeg niet voor het eerst – haar eigen bevoegdheden overschrijdt omdat Onderwijs tot nader order nog steeds een gemeenschapsbevoegdheid betreft. Deze elementen baren me als Brusselse Vlaming grote zorgen. Als Vlaams minister van Brussel vervult u hierin een belangrijke brugfunctie, zoals u zelf ook aangeeft in uw beleidsnota. Overigens vormt de versterking van de positie van het Nederlands in onze hoofdstad een van de hoofdprioriteiten van uw Brusselbeleid.

Hoe staat u tegenover het initiatief van een Brusselse Dag van de Meertaligheid? Beschouwt u deze dag als conform aan of tegenstrijdig met de beleidskeuzes van de Vlaamse Gemeenschap inzake onderwijs? In hoeverre rijmt de Brusselse Dag van de Meertaligheid met 'de versterking van de positie van het Nederlands in de hoofdstad' uit uw beleidsnota? Acht u het een taak van de structurele partners Muntpunt en het Huis van het Nederlands om activiteiten in het kader van meertaligheid te organiseren? Op welke manier werd de Vlaamse Gemeenschap de voorbije maanden betrokken in de verdere ontwikkeling van de meertaligheidsagenda van de Brusselse Regering?

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Als Vlaams minister van Brussel ondersteun ik alle initiatieven die de plaats van het Nederlands in de hoofdstad kunnen versterken. Met de organisatie van de Brusselse Dag van de Meertaligheid, die een initiatief is van

de Brusselse minister van Meertaligheid, kan ik dus moeilijk problemen hebben. Het feit dat een Brussels minister vanuit zijn gewestbevoegdheid die meertaligheid erkent en waardevol vindt, mag niet betekenen dat hij de unieke positie van het Nederlands, zowel institutioneel als qua verbindende factor, in vraag stelt.

Ik heb daarover mijn standpunt al verschillende keren verduidelijkt, zowel bij de vragen om uitleg van 19 december 2019 en 15 maart 2021 als in de plenaire vergadering van 11 december 2019. De boodschap die ik uitdraag namens de Vlaamse Regering is niet gewijzigd ten opzichte van die eerdere vragen.

In het debat rond meertaligheid benadruk ik steeds dat de Vlaamse Regering het belang en de kracht van meertaligheid in Brussel absoluut erkent, als economische, emancipatorische en internationale politieke motor. Men mag echter de tweetaligheid niet uit het oog verliezen. Men zal het mij niet kwalijk nemen dat ik daarbij het Nederlands centraal stel. Brussel is uiteraard ook de hoofdstad van Vlaanderen en de tweetalige hoofdstad van ons land. Daarom zal de Vlaamse Regering steeds het belang van het Nederlands in Brussel blijven benadrukken en in haar beleid streven naar het versterken van de kennis van het Nederlands in Brussel. In de plenaire vergadering van 11 december 2019 rondde ik als volgt af: “First things first”. Drietalingheid graag, maar Nederlands eerst.”

Het klopt dat het Onderwijsbeleid van de Vlaamse Gemeenschap ook vandaag al een aantal proefprojecten heeft rond meertaligheid. Ik verwijs bijvoorbeeld naar het CLIL-initiatief (Content and Language Integrated Learning), waarbij Vlaamse scholen een vorm van meertalig onderwijs kunnen aanbieden. Ze onderwijzen dan niet-taalvakken in een andere taal dan het Nederlands. Maar het is een debat dat ook in Vlaanderen wordt gevoerd.

Of deze dag als conform aan of tegenstrijdig met de beleidskeuzes van de Vlaamse Gemeenschap inzake onderwijs is, is een oordeel dat de bevoegde minister toekomt. Ik denk ook dat dit geen kwestie is. De Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) en het gewest kunnen binnen hun verantwoordelijkheid initiatieven nemen.

Ik verwijs wel naar een uitspraak van bevoegd minister Weyts, die in de commissie Onderwijs op 7 november 2019 zei: “We staan absoluut open voor een samenwerking tussen de Vlaamse en de Franse Gemeenschap, waarbij beide Gemeenschappen ten volle hun onderwijsbevoegdheid behouden en invullen, maar waardoor ze ook de meertaligheid in het onderwijs kunnen bevorderen. Dat is vanzelfsprekend ten aanzien van de officiële talen en elkaars taal. Dat zou de meest zinvolle samenwerking zijn.” Ik denk dus dat minister Weyts die meertaligheid zeker belangrijk vindt en in het bijzonder de kennis van de landstalen Nederlands en Frans in de hoofdstad.

In mijn beleidsnota en binnenkort ook in de beleids- en begrotingstoelichting (BBT) 2022 leg ik de nadruk op de versterking van de positie van het Nederlands in onze hoofdstad en op de kracht van het Nederlands. Het is en blijft mijn overtuiging dat het Nederlands in Brussel fungeert als een verbindende factor binnen een meertalige context, doordat het de moedertaal van vele Brusselaars is, doordat het de voertaal is in de vele Nederlandstalige culturele, sociale of sportieve instellingen in Brussel, die openstaan voor iedereen, door het succes van het Nederlandstalig onderwijs, en doordat het een emancipatiemotor is.

Ik heb er geen probleem mee dat mijn structurele partners deelnemen aan activiteiten in het kader van meertaligheid, integendeel zelfs, wanneer zij daarbij het Nederlands een centralere plaats geven. Zo was dankzij de inbreng van het Huis van het Nederlands via een Patati Apéro het Nederlands expliciet aanwezig in het verhaal van een meertalig Brussel. Ik denk dat dat ook de toegevoegde waarde is

van onze Vlaams-Brusselse instellingen, dat ze daarbij het Nederlands een centrale plaats en rol geven.

Specifiek voor deze Dag van de Meertaligheid heb ik begrepen dat de ministers bevoegd voor Onderwijs zijn uitgenodigd en dat de planning van de dag voorafgaandelijk werd meegedeeld aan de ministers van Onderwijs, net zoals de tweetaalige brochure 'Grandir en multilingue à Bruxelles, à l'école et en dehors - Meer taal in het onderwijs in Brussel' vooraf werd overgemaakt aan de ministers bevoegd voor Onderwijs.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, ik dank u voor uw antwoorden, die mij toch wel tevredenstellen. Ik hoop dat het feit dat de minister van Meertaligheid van de Brusselse Regering zich inlaat met het onderwijs, met meertaligheid in het onderwijs, geen precedent is voor de 'vergewestelijking' van dit beleidsdomein en de band tussen Vlaanderen en onze hoofdstad zou verzwakken.

Los van het institutionele luik omarmt de N-VA-fractie het voornemen van de Brusselse Regering om meertaligheid in Brussel aan te moedigen. We vinden het uiterst belangrijk dat zoveel mogelijk ketjes beschikken over een goede kennis van zowel het Nederlands, het Frans als het Engels. Het beheersen van meerdere talen is een absolute troef voor iedere jongere.

Het is dan ook niet het streefdoel an sich dat mij zorgen baart, maar wel de manier waarop de Brusselse Regering dit doel tracht te bereiken. Dat doet mij de wenkbrauwen fronsen. Hierbij maak ik me zorgen over de ondergeschikte positie die het Nederlands door dergelijke initiatieven krijgt toebedeeld. Het Nederlands wordt gedegradeerd tot slechts een van de vele talen in Brussel die aangeleerd dienen te worden.

Ik stel me de vraag hoe men meertaligheid kan en wil versterken wanneer er geen verbindingstaal is die elke leerling onder de knie heeft. Als ik lees dat men de thuistalen wil toelaten op de speelplaats, dan vraag ik me af hoe leerlingen elkaar nog zullen begrijpen. Voor de N-VA is een goede kennis van het Nederlands de hoeksteen waarop een meertalig Brussel gebouwd moet worden.

Zoals u terecht aanhaalt in uw beleidsnota en in uw betoog is het een absolute noodzaak om te blijven investeren in een betere kennis van het Nederlands, zodat leerlingen de instructietaal goed beheersen en goed meekunnen tijdens de les. Pas dan en alleen dan is werken aan vreemdetalenkennis een logische volgende stap.

In die zin vind ik het toch ergens vreemd dat de structurele partners van uw Brusselbeleid, zoals Muntpunt en het Huis van het Nederlands, worden ingeschakeld in dergelijke meertaligheidsinitiatieven. Het is de taak van beide instellingen om net van het Nederlands een prioriteit te maken en om mee te zorgen voor een doorleefde tweetaligheid in Brussel.

Daarom roep ik u als Vlaams minister van Brussel op om waakzaam te zijn en te blijven en om deze elementen blijvend in acht te nemen ten aanzien van initiatieven die de Brusselse Regering in het kader van de meertaligheidsagenda uitrolt.

De voorzitter: De heer Bex heeft het woord.

Stijn Bex (Groen): In het algemeen is het zeker positief dat er initiatieven rond meertaligheid genomen worden. Ik denk dat we daar allemaal blij mee zijn en dat we ook zien dat het zeker in een Brusselse context, maar eigenlijk ook in een Vlaamse context, de toekomst is.

Ik wil proberen – maar ik weet niet of het zal lukken – om mevrouw Tavernier gerust te stellen. Uiteraard impliceert inzetten op meertaligheid niet dat de speciale positie van het Nederlands als een van de twee officiële talen in Brussel ter discussie kan worden gesteld. Maar ik denk dat de discussie zich eerder afspeelt over de manier waarop we het Nederlands in die Brusselse context zo sterk mogelijk kunnen maken. Ik denk dat de openheid die aan de dag wordt gelegd, juist heel erg belangrijk is om van het Nederlands in Brussel een nog groter succes te maken.

De discussie over de rol van thuistalen moet aangegaan durven te worden. Dat was een van de onderwerpen op die dag. Ik zie bijvoorbeeld ook dat de burgemeester van Brussel – en hij is niet van mijn politieke familie –, Philippe Close, heel trots zegt dat men ook in Brussel verder zal investeren in Nederlandstalig basisonderwijs. Dat is de weg die we moeten bewandelen: heel veel openheid richting meertaligheid, heel veel bloemen laten bloeien. Als mensen in het Nederlands naar school willen gaan, dan moet die mogelijkheid zeker blijven en zelfs versterkt worden, wat ons betreft, want er zijn nog altijd plaatstekorten. Tegelijkertijd moeten we ook initiatieven kansen geven waar meertaligheid in het onderwijs meer dan vandaag een rol kan spelen. Ik denk dat die verschillende initiatieven naast elkaar kunnen bestaan en dat er ook veel vraag bestaat naar meertalig onderwijs in Brussel, ook bij Nederlandstaligen. Al die initiatieven samen kunnen er alleen maar voor zorgen dat de positie van het Nederlands er versterkt uitkomt.

De voorzitter: Minister Dalle heeft het woord.

Minister Benjamin Dalle: Wat de betrokkenheid betreft van onze structurele Vlaamse partners, zoals Muntpunt, het Huis van het Nederlands en BRUZZ herhaal ik, mevrouw Tavernier, dat ik het net belangrijk vind dat zij wel meewerken aan dit soort van initiatieven, precies om de plaats van het Nederlands daarin te versterken. Ik zou het eerlijk gezegd heel jammer vinden mochten zij niet betrokken zijn en mocht daardoor de plaats van het Nederlands minder aandacht krijgen. Ik denk dat we op dat vlak van mening verschillen.

De discussie over de thuistalen is een heel boeiende discussie, waar zeker ook de pedagogische argumentatie heel nauw moet worden bekeken. Er is wel wat evidentie op dat vlak.

Ik wil nog iets zeggen over het succesverhaal van onze Nederlandstalige scholen. Ik was deze morgen aan de schoolpoort in gesprek met onze directrice. Zij zei – en dat is een anekdote om het grotere probleem te duiden – dat het moeilijk is om vervanging te vinden voor een aantal leerkrachten. Dat is vandaag zeer problematisch in onze scholen. Wat is voor haar bepalend? Zij beseft natuurlijk dat het beleid daarin een belangrijke rol te spelen heeft, maar dat wonderoplossingen niet voorhanden zijn. Voor haar is het essentieel dat ons Nederlandstalig onderwijs in Brussel, en meer algemeen trouwens ook Brussel, een positief imago kan hebben, zodat het ook aantrekkelijk is voor leraars uit én Brussel, én Vlaanderen. Ik denk dat we in deze commissie ook een taak hebben om zeker dat Brusselse succesverhaal van onze Vlaamse scholen te onderlijnen en om daarover op een positieve manier te communiceren naar de mensen rondom ons. Op die manier kunnen we zeker extra leerkrachten maar ook zijinstromers motiveren, niet alleen om de weg te vinden naar het onderwijs maar zeker ook naar onze Nederlandstalige scholen.

De voorzitter: Mevrouw Tavernier heeft het woord.

Annabel Tavernier (N-VA): Minister, ik ben het er absoluut mee eens dat we het positieve verhaal van ons Vlaams onderwijs in Brussel nog extra in de verf kunnen en moeten zetten. U vindt daarvoor in mij een partner, zeker weten.

Meertaligheid mag in geen enkel geval leiden tot een degradatie van het Nederlands. Dat zou absoluut zonde zijn. Een degelijke kennis van het Nederlands werkt

als een hefboom voor sociale mobiliteit, voor het verhogen van de slaagkansen in het onderwijs en later op de arbeidsmarkt. Daarom is het echt aangewezen dat u aandacht hebt voor gedegen betrokkenheid van de Vlaamse Gemeenschap bij de verdere uitrol van de meertaligheid in Brussel, alsook voor de inzet van het Vlaams-Brussels netwerk, dat net door het gebruik van het Nederlands een onmisbare schakel vormt in onze hoofdstad.

De voorzitter: De vraag om uitleg is afgehandeld.